

# DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decembrā

2013.

MARTS

Nr. 2 (656)



Dienvidkalifornijas latviešu biedrības Ināras un Alfreda Reinu piemiņas telpā latviešu namā 26. janvārī notika tikšanās ar Latvijas vēstnieku ASV Andri Razānu; sēž, no kreisās: Pēteris Staško, Latvijas goda konsuls Losandželosā Juris Buņķis, vēstnieks Andris Razāns, DK LB priekšnieks Ivars Mičulis, Jānis Daugavietis, Rūdolfs Hofmanis; stāv: Gunārs Rēpiņš, Anna Ābele, Dzintra Janava, Solvita Pastare, Valdis Ķeris, Tamāra Kalniņa, Edgars Andersons, Dziesma Tetere, Aivars Jerumanis, Teodors Liliensšteins, Valdis Pavlovskis, Inese Birzniece, Tālivaldis Paegle, Jānis Taube, Sanita Šūmane, Andra Rasa (attēlā nav redzami visi tikšanās dalībnieki)

## SARĪKOJUMU KALENDĀRS

**3. martā** plkst. 12.30 Oskara Kalpaka piemiņas sarīkojums

**17. martā** plkst. 12.00 DK LB biedru pilnsapulce; būs kafija un uzkodas

**6. aprīlī** Amerikas baltiešu brīvības līgas bankets

**7. aprīlī** Dabas diena latviešu skolā;

plkst. 11.00 tikšanās ar Latvijas dabas un vēstures pētnieku Gunti Eniņu

**4. maijā** Ģimenes dienas sarīkojums

**5. maijā** Kurzemes cietokšņa atcere

Dienvidkalifornijas Latviešu INFORMĀCIJAS BIĻETENS  
ir Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums  
Biedrības adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039  
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:

Astrai Moorai  
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606  
Tālr./tālrunis: 818-980-4748; e-pasts: [laiks@juno.com](mailto:laiks@juno.com)

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pašai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus IB nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā, ģimenei – \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kurās nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E. Garden Green  
Port Hueneme CA 93041; Tālr. 805-382-2925

Čeki izrakstāmi: LATVIAN ASSOC. of SO. CA

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir: par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uzņēmējdarbības karti – \$6.*

\*\*\*\*\*

Latvijas valsts prezidents Andris Bērziņš

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:  
2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008  
Tālr.: 202-328-2840, tālrunis: 202-328-2860  
e-pasts: [embassy.usa@mfa.gov.lv](mailto:embassy.usa@mfa.gov.lv)  
[www.latvia-usa.org](http://www.latvia-usa.org)

Latvijas Republikas goda konsuls Dienvidkalifornijā  
Dr. Juris Buņķis  
4501 Birch Street Newport Beach, CA 92660  
tālr.: 949-888-9700; e-pasts: [bunkis@ocps.com](mailto:bunkis@ocps.com)  
[www.facebook.com/LatvianConsul](http://www.facebook.com/LatvianConsul)

Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde: [www.pmlp.gov.lv](http://www.pmlp.gov.lv)  
Tālr.: 371-67588675; e-pasts: [pmlp@pmlp.gov.lv](mailto:pmlp@pmlp.gov.lv)

ALA: [www.alausa.org](http://www.alausa.org) e-pasts: [alainfo@alausa.org](mailto:alainfo@alausa.org)

BAFL: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagi (ASV): [www.daugavasvanagi.org](http://www.daugavasvanagi.org)

Valstu saraksts, kurās Latvijas pavalstnieki var iecelot bez vīzas: [www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/](http://www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/)

ALAs mājaslapā [www.alausa.org](http://www.alausa.org)  
ir ziņas par ALAs apgāda jaunajām grāmatām

## DK LATVIEŠU BIEDRĪBAS VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis  
631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505  
Tālr.: 818-842-3639; e-pasts: [ivarsm11@yahoo.com](mailto:ivarsm11@yahoo.com)  
Biedrības priekšnieka vietniece: Sandra Gulbe-Puķēna  
Tālr.: 310-945-6632; e-pasts: [sandra.gulbe@yahoo.com](mailto:sandra.gulbe@yahoo.com)

### DK LB valdes locekļi:

Rūdolfs Hofmanis (biedrzinis), Tamāra Kalniņa (kasiere),  
Astra Moora (sekretāre), Jānis Daugavietis, Valdis Ķeris,  
Nora Mičule, Jānis Rutmanis, Tāļivaldis Paegle, Valdis  
Pavlovskis, Pēteris Staško, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube, Dziesma Tetere,  
Vilis Zaķis

DK LB valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā  
Losandželosas latviešu namā

Revīzijas komisija: Inguna Galviņa, Maija Paegle

IB metiens – 350 eksemplāru

Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim  
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026  
tālr.: 213-250-3857; e-pasts: [Dobele@aol.com](mailto:Dobele@aol.com)

Latviešu namu izīrē Jānis Taube, tālr.: 310-475-8004

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru un biļetena abonētu vēstules ir vienmēr gaidītas. Redaktore lūdz iesūtīt ierosinājumus, priekšlikumus, ieteikumus, rakstus, ziņojumus, fotografijas.

## Biedru balsis

„DK Informācijas Biļetena” š. g. 1. numurā ir daudz interesantu rakstu.

Ievēroju, ka nav vairs adreses lipekļa, adrese iespiesta tieši uz aizmugurējā vāka.

„DK LB ziņās” izlasīju, ka adrešu labošanas darbu uzņēmies jauns biedrs Richards Liukis. Mani ineresē ne tikai apraksti par lielākiem sarīkojumiem, koncertiem utt., bet arī par DK LB valdes locekļu un citu biedru maziem ikdienas darbiņiem, kuŗi līdz šim mazāk pieminēti.

Redaktora A. Mooras raksts „Par mūsu valodu, kļūdām un labojumiem” atsvaidzināja un papildināja manu latviešu valodu. Paldies! Par B. R. kritiku varu tikai teikt – citu cilvēku darbu ir viegli kritizēt. Vai kritizētājs to pašu darbu varētu veikt labāk, bez jebkādam kļūdām un 100% pareizi? Šaubos.

**Maiga Vanaga-Volfa (Wolf)**  
DK LB biedre



## „Tā mūsu zeme – vienīgā un labā”

*Andrejs Eglītis*

Vanadžu sarīkojums „Audiet mani karogā sarkanbalt-sarkanā!” par godu Andrejam Eglītim 13. janvārī notika, lai gan dažas dienas iepriekš Inguna Galviņai ieteikts to atcelt, esot pārāk auksts, daudzi saslimuši ar gripu. Inguna tomēr sarīkojumu neatlika, kaut pati bija saaukstējusies. Mičigenas latvietis Arvīds Reinis ziemas pavada Dienvidkalifornijā pie meitas Rutas Šilleres, un viņam mičigienieši ziņojuši, ka ASV vidienē esot siltāks. Mēs Kalifornijā esam pārāk pieraduši pie siltuma, un tikko mazliet vēsāks, sākas tāda kā pānīka. Sarīkojuma sākumā Inguna Galviņa paziņoja, ka šī ir sevišķa diena – pirms 92 gadiem dzimis Rūdolfs Hofmanis, un mēs ar lielu prieku apsveicām jubilāru, dziedot „Daudz baltu dieniņu”, apskāvām un mutējām no visām pusēm, novērtējot viņa nenovērtējamo ieguldījumu latviešu sabiedrības darbā. Pēc Latvijas himnas, ko iesāka Pauls Berkolds un dziedājām bez pavadījuma, Dāvis Berkolds un Daina Reimane nolasīja rindas no Andreja Eglīša dzejoļiem, kurās dzejnieks daudziem pateicas par jebkuŗu labu darbu un vārdu.

Tautasdeju kopas „Pērkonītis” dalībnieki ieradās agrāk un izmēģināja dejas pagrabstāvā. Meitenes baltās, plānās blūzītes, gaidot savu uznācienu, drebēja no aukstuma, jo viss nams bija vēja krietni izvēdināts. Uz skatuves un zālē, kā arī vienlaikus abās vietās dejoja gan mazie „Pērkonīša” dalībnieki, gan tie, kuŗi gatavoja Dziesmu svētkiem Rīgā un pēdīgi, skatot „Plaukstiņpolkai”, aicināja pievienoties skatītājus. Visas bija īstas

tautasdejas, tā ka piesieties nevarētu neviens kritiķis, un tās gribējās skatīties vai līdz vēlam vakaram. Inguna Galviņa neaizmirs pateikties Andrim Ritmanim par 100 dolaru ziedojumu deju kopai Ziemsvētkos un Helēnai Hofmanei, jo dejojāji mantoja viņas tautiskās blūzes, saktiņas svārkus, vestes. „Pērkonīša” vadītāja Dziesma Tetera pastāstīja, ka viņa piespraudusi H. Hofmanes saktiņu, uz kuŗas ir gadaskaitlis 1964, un šo saktiņu nodos deju kopas nākamam vadītājam. Lieki teikt, ka pēc dejas vairs nevienam nebija auksti, dejojājas pēc pārgērbšanās zālē ienāca un sēdēja bezpiedurkņu vai lenciņu blūzēs, daži puīši īsbiksēs, tā ka mierīgi varēja doties uz bezbikšaino pulcēšanās vietu. (No rīta televīzijā diktors pavēstīja, ka esot „bezbikšu diena” un pazemes vilcienā varot braukt bez biksēm, protams, ne jau pliku dibenu, bet bez virsbiksēm; skaidrs – kas bez biksēm, tas bez bēdām!. Ņujorkā, kur ir vēl aukstāks, apmēram 4000 pazemes vilciena lietotāju izlikušies, ka aizmirsuši bikses mājās, tas pats noticis 25 valstu 60 pilsētās visā pasaulē, kur desmitiem tūkstošiem cilvēku pirms iekāpšanas pazemes vilcienos novilkuši virsbikses.)

Pārtraukumā, kamēr viens otrs ielēja kafiju un mielojās ar Tamāras Kalniņas pīrāgiem un ābolmaizi, Noras Mičules maizītēm, Tamāras Rūses kriņģeli, citi jautri sāka dziesmu pēc dziesmas, kuŗu, protams, nepietrūka. Likās, ka pietiktu ar pīrāgiem, maizītēm un kriņģeli vien, bet galdā vēl tika celta tomātu vira, siermaizītes, salāti, pelēkie zirņi – visu nemaz nav iespējams uzskaitīt.

Dedzīgu runu, kā parasti, bija sagatavojis Teodors Lilienšteins. Viņš atgādināja, ka Latvijā patlaban laiki



Andreja Eglīša tekstus lasīja, no kreisās: Ilze Nagaine, Katrīna Sonveina, Ieva Liepniece, Ilze Stazdiņa, Kārlis Kalvāns, Biruta Šulca, Nora Mičule, Andra Berkolda, Aleks Berkolds

diezgan grūti un nedroši, bet tādi tie ir ne jau pirmo reizi. Mums jācīnās, lai ļaunums negūst pārsvaru. T. Lilienšteins nolasīja trīs dzejnieka Gunāra Freimaņa dzejoļus, vienā no tiem ir zīmīgi vārdi: „Ja tauta dziesmos, latvietība staros!”

Par spīti aizsmakumam Pauls Berkolds kopā ar dēlu Dāvi Berkoldu nodziedāja Austriņas dziesmu „Ziemas miers” ar Kārļa Skalbes vārdiem. Pauls Berkolds pastāstīja, ka vairākkārt dziedājis sōlo Lūcijas Garūtas kantātē „Dievs, tava zeme deg!” ar Andreja Eglīša vārdiem. Šoreiz viņš nodziedāja Jāņa Mediņa dziesmu „Kā zvaniem skanēt bij” un Jāņa Ķepīša „Agrā pavasarī” ar Andreja Eglīša tekstu, klavierpavadījumu spēlējot pianistei Līgai Ceriņai. Inguna Galviņa abiem mūziķiem pasniedza ļoti jauku dāvanu – Ilzes Nagaines ceptos saldiskābmaizes klaipiņus. Dāvis Berkolds saņēma latvieša Armanda Melnbārža vadītās grupas *Vio7* albumu *7<sup>th</sup> String*.

Inguna pastāstīja par savu pirmo tikšanos ar dzejnieku Andreju Eglīti, Stokholmā tālajos padomju okupācijas gados, viņai pēc ilgas cīņas un pūlēm izklūstot otrpus dzelzs priekškaram. A. Eglītis viņu jau toriez brīdinājis no „pievilksanas spēka” un aicinājis viņu un Alfrēdu Stinkuli atgriezties mājās, tiklīdz būs iespēja. A. Stinkulim ir vairāki A. Eglīša dzejoļu krājumi ar autora ierakstu – ļoti dārga piemiņa. Andreja Eglīša dzejoļus lasīja Ieva Liepniece, Katrīna Sonveina, Ilze Strazdiņa, Kārlis Kalvāns, Biruta Šulca, Nora Mičule, Andra Berkolda, Aleks Berkolds, Ilze Nagaine.

Gundega Valiana bija atvedusi un galdabiedriem rādīja Dzintarzemes apgādā Stokholmā 1945. gada septembrī izdotu Andreja Eglīša grāmatu „Dvēseļu cietoksnis”, kuŗā sakopotas dzejnieka Kurzemes kauju dienās rakstītās reportāžas un esejas, veltītas „Latviešu varoņiem Kurzemē, manas tautas mocekļiem un brīvības cīnītājiem”. Teksts rakstīts ar rakstāmmašīnu, lappuses pavairotas un iespiestas. Grāmatā ir Marijas Induses-Mucenieces dzejnieka portrets un ilustrācijas linogriezuma tehnikā.

A. Eglītis dzimis 1912. gada 21. oktobrī Ļaudonas pagastā, Otrā pasaules kara laikā iesaukts Latviešu leģionā, kļuva par kara korespondentu, 1945. gada 8. maijā bēgļu laivā no Liepājas izbrauca uz Zviedriju, atgriezās mājās 1998. gadā pēc 53 svešumā pavadītiem gadiem, miris 2006. gada 23. februārī. Visa A. Eglīša dzīve bija veltīta cīņai par Latvijas neatkarību. Jau 1947. gadā viņš dibināja pirmo latviešu trimdinieku globālo organizāciju – Latviešu Nacionālo fondu (LNF) ar nodaļām visās bēgļu mītnes zemēs. Latviešu Nacionālais fonds izdeva 1941. gada 14. jūnija deportācijās izvesto personu sarakstu angļu valodā *These Names Accuse*, ko 1951. gadā nodeva toreizējam ASV prezidentam Harijam Trūmenam.

LNF 1956. gadā izdeva latviešu aktieŗa un strēlnieka Ēvalda Valtera poēmu „Rusiāde” (ar Inta Baltarāja pseidonimu), kuŗā kritizēta padomju iekārta Latvijā. Ē. Valters manuskriptu bija iedevis kādam zviedru jūrnīkam, kas to nogādāja Zviedrijā.

Dzejoļu krājumā „Uz vairoga”, kas izdots 1946. gadā dzejnieks rakstīja: „Man sen vairs savu sāpju nav – tik visas tautas.” Andrejs Eglītis varbūt ir viens no autoriem, kuŗu dzejoļu rindas visbiežāk tiek citētas.

Valtera un Rapas apgāds Rīgā izdeva A. Eglīša rakstu krājumu septiņos sējumos. Zigurds Vidiņš dzejnieku iemūžinājis dokumentārfilmās „Nezūdība” un „Degošā dvēsele”.

Andrejs Eglītis 1994. gadā apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeni.

*Musica Baltica* 2012. gada oktobrī izdeva Lūcijas Garūtas un Andreja Eglīša 1943. gadā tapušo kantāti „Dievs, Tava zeme deg!”, kuŗā ir parindeņi vācu, franču, itaļu, somu, spāņu, angļu, zviedru un japāņu valodā. Kantāti 2003. gadā atskaņoja Japānā.

Pērn oktobrī pagāja 100 gadu kopš leģendārā dzejnieka dzimšanas dienas. Godinot Andreja Eglīša piemiņu, daudzviet Rīgā notika sarīkojumi, izstādes, koncerti, atceres brīži, Kuldīgā un Ļaudonā, Stokholmā dievkalpojums atskaņoja kantāti „Dievs, tava zeme deg!”

Vairākiem Losandželosas latviešu skolas skolēniem šī bija pirmā iepazīšanās ar Andreju Eglīti, citi atkārtoti pārliecinājās par dzejnieka talantu, godīgumu, augsto pienākuma un atbildības apziņu. Viņa bezkompromisa nostājas var būt paraugs visām nākamajām paaudzēm.

Andrejam Eglītim veltītais vanadžu sarīkojums bija ārkārtīgi sirsnīgs, namā valdīja mājīgums, cilvēcisks silts par spīti aukstumam, mēs jutāmies pacilāti, vienoti, kaut esam tik dažādi.

Gaismas uzvara pār tumsu – izdevās!

A. M.

## Pateicība par ziedojumiem Reinholda Daņilova piemiņai

Reinholds Daņilovs, viens no Dienvidkalifornijas Daugavas Vanagu apvienības dibinātājiem, mūžībā aizgāja 2012. gada 17. augustā. DV apvienības valde pateicas par ziedojumiem R. Daņilova piemiņai – Violai un Jānim Lāčiem (\$50), Veltai Purmalei (\$50), Birutai un Guntaram Šulciem (\$100), Inesei Teterei (\$50).

DV apvienības priekšnieks Teodors Lilienšteins

## Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216; atvērta katru dienu!

[www.baltic-crossroads.com](http://www.baltic-crossroads.com)



## Tikšanās ar Latvijas vēstnieku ASV Andri Razānu un Draudzīgā aicinājuma sarīkojums

Latvijas vēstnieks ASV Andris Razāns janvāra beigās pirmo reizi ieradās oficiālā vizītē Losandželosā. Viņš viesojās pie Latvijas goda konsula Losandželosā Juŗa Buņķa, tikās ar Apelsīnu apriņķa amatpersonām, apskatījis Dienvidkaliforniju. Pieņemšanā Latvijas goda konsula dzīvesvietā 26. janvārī Apelsīnu pagasta Protokolu biroja vadītāja Džoanna Sokolski Latvijas vēstniekam pasniedza goda rakstu par ASV un Latvijas saimnieciskās sadarbības veicināšanu. Pieņemšanā piedalījās arī Igaunijas goda konsuls Jāks Treimanis, Lietuvas goda konsule Daiva Navarete un Togo goda konsuls Grants Arturs Gochins.

A. Razāns vēlējās iepazīties ar vietējiem latviešiem, un nākamā dienā, 27. janvārī Dienvidkalifornijas latviešu biedrības Ināras un Alfona Reiņa piemiņas telpā latviešu nama otrā stāvā notika tikšanās ar jauno vēstnieku. Pēc ilgāka laika latviešu namā viesojās DK LB agrākā priekšniece Inese Birzniece. Viņa bija atbraukusi uz krustmātes Sigrīdas Stīlas bērēm. Inese atcerējās, ka telpā, kurā tikāties ar vēstnieku, pirms vairāk nekā 20 gadiem dibināta Tautas frontes atbalstgrupa.

DK biedrības priekšnieks Ivars Mičulis īsumā pastāstīja A. Razāna biogrāfiju – viņš dzimis 1967. gadā Bal-



**Džoanna Sokolski Latvijas vēstniekam Andrim Razānam pasniedza goda rakstu**



**Losandželosas latviešu skolas koris**

Foto: Aivars Jerumanis



vos pedagogu ģimenē, Iecavā beidzis vidusskolu, studējis Rīgas Politehniskā institūtā Aparātūves fakultātē, bet, sākoties Atmodai, pievērsies vēstures studijām, 1993. gadā ieguvis maģistra gradu un sācis strādāt Ārlietu ministrijā par Ziemeļvalstu nodaļas vecāko referentu, bijis ārlietu padomnieks prezidentiem Guntim Ulmanim un Vairai Vīķei-Freibergai, vēstnieks Dānijā. A. Razāna dzīvesbiedre Gunta ir ekonomiste, ģimenē divi bērni – meita Zane un dēls Hermanis. Jaunais vēstnieks ir sportisks – spēlē basketbolu, skrien, brauc ar laivām. Dzirdēts, ka uz darbu vēstniecībā viņš braucot ar divriteni. Vienīgais trūkums – viņš nespēlē novusu. To var iemācīties, un vēstniecībā jau noticis novusa turnīrs, ko A. Razāns atklāja un uzvarētājiem pasniedza balvas.

Daudzus ASV latviešus visvairāk interesē, kad Saeimā pieņems ilgi atlikto likumu par dubultpavalstniecību, jo sāk šķīst – tas nenotiks nekad! Vēstnieks atbildēja, ka, iespējams, nākamo mēnešu laikā to beidzot pieņemšot. Vairāki vēlējās zināt, kā atjaunot vai izņemt Latvijas pasi. Losandželosā jau bijusi pārvietojamā pasu darbstacija, to var atvest atkārtoti, ja būtu vismaz 20-25 personas, kam pase nepieciešama.

Vēstnieks atzinīgi novērtēja sadarbību ar Latvijas goda konsuliem ASV. Viņš uzsvēra, ka Latvija ir labs ASV partneris, abām valstīm ir teicama militārā sadarbība,

latvieši pierādījuši savas prasmes Afganistānā, vairāki prot vadīt ASV armijas lidaparātus. ASV armijas izvešanas procesā no Afganistānas latvieši apsolījuši savu palīdzību.

Latvijā ir uzņēmumi ar nākotni, piemēram, Bērza saplākšņa ražotājs, akciju sabiedrība „Latvijas Finieris” produkciju eksportē ne tikai uz Eiropu, bet arī ASV un Japānu. Vairāki ASV un Eiropas filmu ražotāji ieinteresēti filmēt Latvijā, lai samazinātu izmaksas. Amerikā arvien vairāk cienītāju ir „Rīgas balzama” ražotajam upeņu balzamam. Vēstnieks piebilda, ka paspējis pārliecināties – Latvija Amerikā kļūst arvien pazīstamāka.

Protams, Latvijā, vēl ir daudz trūkumu. Ar iestāžu birokratiju un korupciju bijis jācīnās vienam otram šejienes latvietim, kas daļu laika pavada Latvijā. Ne visi ierēdņi ir pietiekami zinīgi, īpaši ārpus Rīgas. Inese Birzniece ieteica vairāk izmantot iestāžu elektroniskos pakalpojumus, kas ir daudz efektīvāki.

Vēstnieks ir gatavs ar ASV Kongresa jaunajiem deputātiem runāt par aizsardzību, ekonomiku, enerģētiku, vērot, kāda būs turpmākā ASV un Krievijas politika. Latvijas drošības balsti nenoliedzami ir ASV, ES un NATO.

Amerikā vēstniekam ļoti patīkot cilvēku atklātība, draudzīgums. Sākot darbu Vašingtonā, viņu pārsteigusi



No kreisās: Inese Birzniece, skolas pārzine Nora Mičule, vēstnieks Andris Razāns, skolotājas Ilze Nagaine un Dziesma Tetere, goda konsuls Juris Buņķis, skolotāji – Ilze Strazdiņa, Tamāra Kalniņa, Aija Zeltiņa ar dēlu Eduardu Kalniņu, Pauls Berkolds, Inguna Galviņa, Benita Trapse, Ieva Liepniece

neparastā vasaras tveice, pārāk ilgs laiks pagājis, kamēr dzīvoklī varēja skatīties televīziju, vietējie speciālisti nav pratuši pieslēgt internetu, par laimi tas izdevies, piezvanot uz Latviju, kur zinīgi lietpratēji tūlīt pateikuši, kas jānopērk, lai internets sāktu darbotos. (Technoloģiju kompanijas *Akamai Technologies* dati liecina, ka ātrākais internets pasaulē ir Honkongā, Dienvidkorejā, Japānā un Latvijā.)

A. Razāns pastāstīja, ka vēstniecībā saglabājušies aizritējušā gadsimta 30. gados Latvijā ražoti trauki, kuņus lietojot, vienmēr pārņemot savīļņojums.

Tikšanās ar vēstnieku ilga tikai vienu stundu, tūlīt pēc tās nama zālē sākās Losandželosas latviešu skolas Draudzīgā aicinājuma sarīkojums, veltīts dzejnieka Ojāra Vācieša piemiņai.

Pirms priekšnesumiem DK LB priekšnieks Ivars Mičulis pasniedza 500 dolāru čeku un mudināja skolēnus mācīties vasaras vidusskolās, bērnu nometnēs, lasīt daudz grāmatu, lai ar laiku varētu vadīt latviešu organizācijas, braukt strādāt uz Latviju. Čeku par tādu pašu summu dāvināja DV apvienības priekšnieks Teodors Liliensšteins. Tās ir visu Dienvidkalifornijas latviešu kopējas dāvanas skolai – ziedojumi biedrībai un DV. Latvijas vēstnieks Andris Razāns bija atvedis un uzdāvināja skolai vairākas jaunas Latvijā izdotas grāmatas.

Aizkustināja Losandželosas latviešu skolas agrākās audzēknes Ineses Birznieces uzruna. Inese dzimusi Losandželosā, 25 gadus dejojusi tautasdeju kopā „Pērkonītis”, piedalījies Dziesmu svētkos ASV un Kanadā un 1990. gadā Latvijā. Atmosfērā viņa pārcēlās uz dzīvi Latvijā, bija 5., 6. un 7. Saeimas deputāte, divus gadus padomdevēja Gruzijas, pēc tam Maķedonijas parlamentā, tagad atkārtoti dodas uz Kosovu un Albaniju, lai iepazīstinātu šo valstu amatpersonas ar Latvijas pieredzi, iestājoties Eiropas Savienībā un krīzes pārvarēšanā. Inese jutās aizkustināta, atgriežoties pilsētā, kur aizvadīta bērnība un jaunība.

Skolas korītis Paula Berkolda vadībā nodziedāja divas tautasdziesmas – „Ģērbies, saule, sudrabota” un, dažādus sitaminstrumentus lietojot, „Balts buķelis peld pa jūru”.

Katras klases skolotāji saviem audzēkņiem izsniedza pirmā pusgada liecības.

Ojāram Vācietim veltīto sarīkojuma programmu ievadot, Ilze Nagaine pastāstīja, ka dzīvojusi Pārdaugavā pie Māras diķa, tuvu dzejnieka mājai. Viņš katru dienu izgājis pastaigāties un apgājis diķim apkārt. Tikai vēlāk viņa uzzinājusi, ka kaimiņš ir ievērojams dzejnieks.

Dzejnieks Jānis Peters viņu raksturoja: „Pieticīgs, neuzkrītoši ģērbies, cilvēks ar bereti galvā un saulē samulsušām acīm.” Ilze viņu sveicinājusi, viņš, labdienu atņemdams, vienmēr laipni pasmaidījis. Ojārs Vācietis

nomira 1983. gadā, viņam bija tikai 50 gadu. Šogad viņš svinētu savu 80 gadu jubileju, un cik daudz dzejoļu būtu paspējis aizritējušos 30 gados uzrakstīt! Dzejnieks Imants Auziņš teicis: „Ojārs bija dzimis dzejai kā putns lidojumam. Dzeja viņam bija vienīgais iespējamais dzīves veids.”

Skolas vecāko klašu audzēkņi deklamēja vai lasīja Ojāra Vācieša dzejoļus par Latviju un dzimteni. Dzejniekam ir vairāki bērnu dzejoļu krājumi, tostarp „Sveču grāmata”, no kuņas vienu dzejoli skandēja 5. klases skolēni. Dzejoļos ir brīnišķīgās vārdu rotaļas, lasītāju apbuž autora spēja pateikt kaut ko īpašu ar pavisam vienkāršiem vārdiem. Skolēni, sarīkojumam gatavojoties, dzejoļus ilustrēja, zīmējumi rotāja vienu zāles sienu. Bērnu fantaziju visvairāk rosinājis dzejolis par peļu astēm no krājums „Sasiesim astes”, vairākos zīmējumos bija attēlots, kā tas notiek. Skolēniem bija ļoti iepatikusies Zigmūda Muktupāvela dziesma ar Ojāra Vācieša tekstu „Kaut ko klusiņām”, ko viņi iemācījās no tvarta. Sarīkojuma beigās Pauls Berkolds aicināja to nodziedāt visiem kopā un, viņam spēlējot klavieres, dziesmai skaņot magnētofonā, mēs tai pievienojāmies:

*Tāda caurspīdīga var pasaule būt,*

*Kad ir laimīga.*

*Tad var klusiņām, klusiņām – kā krīt sniegs,*

*Un tik viegliņām, viegliņām – kā tālu atmiņu –*

*Nodziedāt pašu skumjāko,*

*Bet būt priecīgi!*

Šie dziesmas vārdi ļoti labi atklāj, kā mēs tosvētdien jutāmies.

Kārtējo reizi varējām pārliecināties par skolēnu vecāku pavārmākšu. Visas viras nebija iespējams nogaršot, lai kā vēlētos, un kur vēl citi ēdieni – pīrāgi, dažādas maizītes, kūksi, neticami garda grūbu biezputra, neiespējami visu uzskaitīt.

Janvārī sarīkojumos mūsu namā pieminējām divus izcilus dzejniekus – Andreju Eglīti un Ojāru Vācieti. Imants Ziedonis teicis: „Ojārs Vācietis bija mūsu sirdsapziņa.” To pašu var teikt par Andreju Eglīti. **A. M.**



**BĒRNUDĀRZS**

**Victoria Marguleta**  
Director  
818.980.0118  
11849 Burbank Blvd.  
Valley Village, CA 91607

victoria@amothergooseacademy.com

www.amothergooseacademy.com



## Latviešu sabiedriskā centra ziņas

Nama pārvaldes priekšnieks Aivars Jerumanis ierosinājis namam dāvētās daudzās gleznas, kas glabājas noliktavā, novietot goda vietā, lai apliecinātu, ka cienām kultūru un mākslu.

Losandželosas latviešu nams celts pirms 40 gadiem, tam nepieciešami lieli remontu. Nākamās nama valdes sēdēs izskatīs remontējamo, atjaunojamo un no jauna iegādājamo mantu sarakstu. Namu remontēs, ievērojot 2013. gada budžetu.

Nama vēsinātājs atkal ir daļēji bojāts, tas nedarbojas ar pilnu jaudu. Meistari solījuši atrast bojājuma vietu un to salabot. Dzesinātājs ir 39 gadus vecs un savu laiku nokalpojis. Jauna dzesinātāja iegāde maksātu apmēram 30 000 dolaru.

Caurumus nama jumtā Aivars Jerumanis novembrī nedaudz „salāpīja”, izlietojot sešus galonus darvas. Lietum līstot, vismaz pagaidām, bojājumi nav radušies.

Nama pārvalde izīrē nama telpas citām organizācijām un cittauniešiem, lai atpelnītu izdevumus. Nama telpu izīrēšanas līgums ir novecojis, vajadzīgi jauni papildinājumi, lai tas atbilstu mūsdienu normām.

Ziemsvētku tirdziņā, ko rīkoja latviešu sabiedriskais centrs (atbildīgā – Pegija Kalniņa Taube) bija diezgan daudz apmeklētāju un tirgotāju. Katrs tirgotājs namam ziedoja 10% no ieņēmumiem; nama ienākumi bija gandrīz 500 dolaru.

Nama kasierē Vita Volkovska ziņo, ka rūpīgi tiek pārbaudīts elektrības patēriņš darba dienās un nedēļas nogalēs, un rēķini ir daudz mazāki. Tagad ikmēneša caurmēra maksājums elektrības kompanijai ir 600 dolaru, agrāk gandrīz divreiz tik daudz.

Losandželosas latviešu nama pārvalde sirsnīgi pateicas visiem, kuri piedalījās tradicionālajā Ziemsvētku un Jaungada apsveikumā. Ziemsvētku kartītes vāka zīmējuma un dzejoļa autore ir Rudīte Godfreja (Godfrey). Kartītes iespieda Pēteris Brecko spiestuvē *Landmark Printing*. Kopējo Ziemsvētku apsveikuma kartīti decembrī saņēma aptuveni 700 latviešu, draugi un atbalstītāji Dienvidkalifornijā un citās pavalstīs. Īpaši dāsnus ziedojumus atsūtīja Ābeles ģimene, Ruta un Rons Deksteri, Tālivaldis, Zīle un Līzīte Dumpji, Matīss, Loma, Liene un Varis Kārklīni, Juris, Sarma, Andris, Kristīne, Aleks Ķivuļi, Mirdza Lasmane, Ausma un Augusts Lejnietki, Fredis un Maija Volfi, Lūcija Zirne.

Pateicamies arī Bangas ģimenei, Antrai Bergerei Priedei un ģimenei, Ilmai un Aleksandram Briškām, Luizai Gonjai, Dzintrai un Jānim Janaviem, Matīsam, Paulam un Michellei Janaviem, Aivaram un Brigitai Jerumaņiem, Georgam Lapiņam, Matīsu ģimenei, Ivaram un Laurai Mičuļiem, Ilzei Nagainei, Tālivaldim un Mai-

jai Paeglēm, Solvitai Pastarei un Atim Blāķim ar ģimeni, Omulai un Lārai Pencēm, Pēterim un Šanonai Purmaļiem, Ludmilai Raisterei, Edvīnam un Tamārai Rūšiem, Ilzei Stalis, Šternu ģimenei, Jānim un Dacei Taubēm, Arnim un Dagmārai Tūbeļiem, Anitai, Džeisonam, Lukam un Aijai Verbeloviem.

Ļoti atvainojamies tiem, kuri sūtīja ziedojumu, bet savu vārdu kopējā Ziemsvētku kartītē neatrada. Šos ziedojumus saņēmām, kad Ziemsvētku kartīte jau bija iespiesta. Kartītē nepieminēto personu vārdi ievietoti 2013. gada janvāra/februāra biļetenā.

Visu ziedotāju atbalsts Losandželosas latviešu namam ir ļoti nozīmīgs. Ikvienu devumu dziļi novērtējam. Katra aploksne ir kā īpaša dāvana. Kaut arī kopējais ziedotāju skaits salīdzinājumā ar iepriekšējiem gadiem sarucis, saziedotā summa pakāpeniski atkal sāk palielināties. Paldies ikvienam par to.

**Losandželosas latviešu sabiedriskā centra pārvaldes sekretāre Sandra Gulbe-Puķēna**

## Ziemsvētku eglīšu sadedzināšana

Pērn Doma laukumā Rīgā pēc Ziemsvētku tirdziņa eglītes sadedzināja turpat uz vietas, dūmi esot ietinuši visu vecpilsētu.

Valkas pilsētas iedzīvotāji savas eglītes sadedzina pilsētas parkā. Šogad tas notika 15. janvārī, skanot deju mūzikai un dziesmām, sanākušie varēja dabūt karstu tēju, lai aizbaidītu salu.

Jau pirms 16. gadsimta janvāra sākumā sadedzināja eglī, kas Rīgas Rātslaukumu rotāja Ziemsvētku laikā, līdzīga tradīcija bijusi arī Rēvelē.

Reimaņu ģimene – Dace, Eduards, Laila, Daina un Aija – aicināja 5. janvārī pulksten četros pēcpusdienā uz Ziemsvētku eglīšu dedzināšanu *Dockweiler Beach*, parastajā vietā sadedzinot gandrīz 40 eglītes, pie ugunsкура varēja labi sasildīties. Vēl janvāra beigās, staigājot pa Ziemeļholivudas ielām, daudzviet redzēju izmestas eglītes. Žēl, ka tās nevarēja aizvest un sadedzināt. Varbūt eglītes varētu glabāt un sadedzināt Jāņu ugunskurā?

A. M.





## ASV prezidenta inaugurācijas balles dalībnieki no Losandželosas



Meteoroloģe Indra Pētersone un viņas līgavainis Džeikobs Vuds (Jakob Wood) bija uzaicināti uz ASV prezidenta Baraka Obamas inaugurācijas balli.

Indra Pētersone ir sertificēta televīzijas meteoroloģe, Amerikas meteorologu apvienības un Nacionālās laikspēstākļu apvienības biedre. Viņa ieguvusi zinātņu bakalaura grādu atmosfēras fizikā, studējusi arī matemātiku, fiziku un uzņēmumdarbību. 2011. gadā Indra atzīta par labāko meteoroloģi Losandželosā.

Indrai patīk ceļot, pēdējo gadu laikā viņa bijusi vairākās valstīs Āzijā, Eiropā, Afrikā un Latīņamerikā. Pavaŗos Indra labprāt dodas uz vietām, kur var novērot vienuvietras (sk. vietni tīmeklī: [www.IndraPetersons.com](http://www.IndraPetersons.com))

Džeikobs Vuds absolvējis Viskonsinas universitāti Madisonā, studējis uzņēmumdarbību un politiskās zinātnes, dienējis jūras kājniekos, 2007. gadā nosūtīts uz Iraku, bija vienības vadītājs Fallūdžas priekšpilsētā, un 2008. gadā ar snaiperu vadu devās uz Afganistānu, kur Helmandas provincē bija vienības vadītāja asistents.

Džeikobs Vuds ir viens no kara veterānu ātrās reaģēšanas organizācijas *Team Rubicon* dibinātājiem un tās prezidents. Organizācijas mērķis ir izmantot biedru militāro pieredzi un prasmi, lai nekavējoties palīdzētu nelaimes gadījumos vai dabas katastrofās, un kopš *Team Rubicon* dibināšanas 2010. gadā izdevies glābt tūkstošiem dzīvību Haiti, Čīlē, Birmā, Pakistānā, Sudānā un ASV.

## ASV prezidenta inaugurācijas parādē spēlēja trompētists Jānis Porietis



ASV prezidenta inaugurācijas dienas parādē piedalījās Kanzasas universitātes pūtēju ansamblis *KUTE* (University of Kansas Trumpet Ensemble), kuŗa dalībnieks ir Jānis Porietis no Latvijas (pirmā rindā otrais no labās). Televīzijas diktors, iepazīstinot ar ansambli, īpaši

paziņoja, ka tajā spēlē latvietis. Jānis Porietis Kanzasas universitātes mūzikas skolā Lavrences pilsētā mācās kopš 2010. gada janvāra, viņu uzaicināja profesors Stīvens Leirsings. Šogad Jānis skolu beigs ar doktora gradu un atgriezīsies darbā Latvijas Nacionālā simfoniķā orķestrī, kamerorķestrī *Sinfonietta Rīga* un Latvijas Mūzikas akadēmijā. Mācību laikā bijusi iespēja koncertēt citās valstīs – pērn decembrī ar Latvijas Nacionālo simfoniķo orķestri Japānā, 2010. gada vasarā ar *KUTE* Starptautiskā trompēšu ģildes festivālā Austrālijā, 2011. gada vasarā ar universitātes simfoniķo orķestri seŗas nedēļas Vācijā, Lavrences māsu pilsētā Eitnā (Eutin). Drīz Jānis dosies uz Ņujorku, jo skolas pūtēju ansamblis gatavojas koncertam Kārnegija zālē, kur notiks pirmatskaņojums Mohameda Fairouza (Mohammed Fairouz) simfoniķai *In The Shadow of No Towers*, kas veltīta teroristu uzbrukuma upuŗiem 2001. gada 11. septembrī.

Jānis Porietis ir Ilzes Nagaines māsas Lienas dēls.  
Informācija: [www.janistrumpet.com](http://www.janistrumpet.com)

## Bērni no Latvijas bērnu namiem viesojās ģimenēs Amerikā

*New Horizons for Children* ir pirms desmit gadiem dibināta starptautiska viesprogramma, kas bērnu namiem sagādā iespēju divas reizes gadā doties uz citām valstīm un mācīties angļu valodu, bet galvenais – bērni uzzina, kas ir īsta ģimene, kā tiek svinēti svētki ģimenē, viņi izjūt to cilvēku rūpes un mīlestību, kuriem viņi nav vienaldzīgi. Pērn decembrī viesģimenēs Amerikā no dažādiem Latvijas bērnu namiem uzturējās 142 bērni.

Pirmoreiz *New Horizons for Children 20* viesprogrammas pavadone nelielai bāreņu grupai bija 2012. gada vasarā. Tā paša gada beigās Amerikā ieradās otro reizi, bija viena no 12 pavadoniem, kuri četras nedēļas dzīvoja dažādās Amerikas pavalstīs. Ļoti priecājos par iespēju būt Dienvidkalifornijā kopā ar sešiem bērnu namiem, divi savās viesģimenēs ciemojās jau otro reizi. Dažiem bērniem, kuri atbrauc un dzīvo viesģimenēs, vecāki ir miruši, bet lielākā daļa ir dzīvu vecāku bāreņi – vecākiem atņemtas aprūpes tiesības ar iespēju nākotnē tās atkal atgūt, bet līdz tam bērns uz laiku mitinās bērnu namā vai audžuģimenē. Vairākus bērnus var adoptēt.

Esmu strādājusi Rīgas bāriņtiesā, man ir pieredze darbā ar riska ģimeņu bērniem, un mani vienmēr aizkustina bērnu stāsti par sirsnīgo uzņemšanu ģimenēs Amerikā.

*New Horizons for Children* ir viesprogramma, ģimenēs bērni viesojas noteiktu laiku, bet bieži notiek savstarpēja pieķeršanās, ģimene nolemj bērnu adoptēt.

Manā praksē bijuši vairāki gadījumi, kad bērni, kuri vecums tuvojās 16 gadiem un kuri Latvijā neviens nav vēlējies adoptēt, atrod īstu ģimeni Amerikā.

Iespējams, presē lasīts viedoklis, ka Latvijā iztirgo bērnus uz ārvalstīm. Strādājot bāriņtiesā, esmu iepazinusies ar adoptētājiem gan pašu mājās, gan ārzemēs. Visi pieprasījumi vienmēr tiek rūpīgi izvērtēti, ievērojot likumu, un bērna tiesības vienmēr ir galvenās. Diemžēl Latvijas Labklājības ministrijas pēdējo gadu statistikas dati neiepriecina – neviens no adoptētājiem Latvijā nav vēlējies adoptēt bērnu, kas vecāks par 7-8 gadiem, un tikai ļoti reti izvēlas adoptēt divus un vairāk bērnus. Taču bērni, kuriem ir divas vai trīs māsas un brāļi, arī vēlas dzīvot ģimenē. Viesprogramma sagādā brīnišķīgu iespēju ģimenei un bērniem labāk iepazīties, iegūt ģimenisko attiecību pieredzi, izjust mīlestību. Katra ģimene pēc tam var izlemt, vai atkārtoti uzņemt to pašu bērnu ar mērķi nākotnē viņu adoptēt vai uzņemt ciemos citu bērnu, dāvinot vēl kādam jaunai pieredzi, kādu viņš neiegūst, dzīvojot bērnu namā.

Nenoliegšu, arī Latvijā viedokļi dalās – vai tiešām bērnam jābrauc ciemoties, ja viņam jāatgriežas bērnu namā, tādējādi radot emocionālus pārdzīvojumus. Aizstāvu pretēju viedokli – manuprāt, daudz ko nozīmē kaut vai dažu nedēļu iespēja padzīvot ģimenē. Bērns izaugot un izveidojot savu ģimeni, varbūt vienmēr atcerēsies, kā



No kreisās: ģimene Dienvidkalifornijā – Raijana ar māti Kimberliju un puisītis no Latvijas, Inga Reimane, Ēriks Bjūls, Lūkas Bjūls, Džordžs Bjūls (aizmugurē), Kazimirs Laurs, Inga Gorsvāne-Bjūla



viesģimenē tika svinēti svētki, kā kopā pavadīts brīvais laiks, kā veidojas savstarpējās attiecības, kuŗu pamatā ir mīlestība, abpusēja cieņa un kristīgās vērtības.

Esmu pateicīga ģimenēm, kas nesavtīgi cenšas palīdzēt šiem bērniem, iepriecināt viņu mazo sirsniņu, jo tādējādi arī bērns iemācās, ka viņam ne tikai pienākas, bet viņš var dot un dalīties ar citiem. Bāreņiem, kuŗi līdz pilngadībai dzīvojuši bērnumā, kur viss ir – gan ēdiens, gan apģērbs, gan dzīvesvieta, nav pieredzes, kā to visu sasniegt pašu spēkiem. Būtu labi, ja katrs no mums palīdzētu kaut vienam bārenim. Mīlestība, ko bārenis izjutis mēneša laikā, viesojoties kādā ģimenē Amerikā, ir ļoti svarīga. Apziņa, ka šāda iespēja ir neizsakāmi svētīga katram bārenim, mani pārņem ikreiz, kad bērni man piezvana un stāsta par nedēļas laikā piedzīvoto kopā ar savu viesģimeni, un es jūtu, ka stāstot viņi smaida.

Esmu ļoti pateicīga Ingai Gorsvānei-Bjūlai un viņas ģimenei par sirsnīgo uzņemšanu. Inga mani iepazīstināja ar latviešiem Dienvidkalifornijā, viņas padomi daudz palīdzējuši ģimenēm, lai labāk izprastu kultūru atšķirības un lai kopā pavadītais laiks būtu iespējami jaukāks un saskanīgāks gan bārenim, gan ģimenei.

*New Horizons for Children 21* viesprogrammas 142 bāreņi un viņu 12 pavadoņi 13. janvārī devās atpakaļ uz Latviju. Varbūt daži bērni atgriezīsies Amerikā atkārtoti vai pat iegūs jaunu ģimeni.

Informācija: [www.newhorizonsforchildren.org](http://www.newhorizonsforchildren.org)

Inga Reimane

## LĀZAs 65 gadu darbības marka

Latviešu ārstu un zobārstu apvienība (LĀZA) par godu 65 gadu darbībai 2012. gada 7. decembrī izdeva piemiņas marku.

LĀZA ir viena no vecākajām latviešu profesionālām organizācijām ārzemēs, dibināta 1947. gada 7. decembrī Eslingā (Esslingen) Vācijā. Šajā organizācijā ir apmēram 600 ārzemju latviešu ārstu un zobārstu. Ārzemēs dzimušie latviešu ārsti pēdējos gados sadarbojas ar kollegām Latvijā, daudzi aktīvi piedalās sabiedriskajā dzīvē, iesaistījušies politikā, ir grāmatu autori.

Piemiņas markas iespiestas loksnēs, katrā loksnē ir 36 markas. Loksnes cena ir \$2.00, tās var iegādāties, izrakstot čeku ar norādi „LĀZA” un nosūtot: Dr. Jānis Dimants, Jr., 2330 Innsbruck Parkway, Minneapolis, MN 55421-2058.

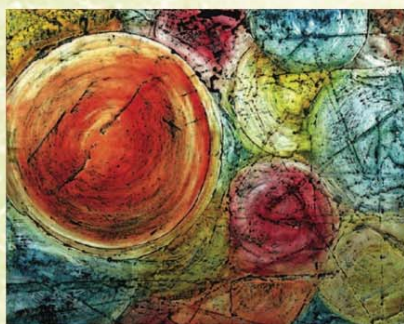


## Kopā svinēt jautrāk!

**Lūgti pieteikties dažāda vecuma latvieši vai citautieši, kuŗi vēlētos svinēt savu dzimumdienu kopā latviešu namā. Pērn notika izmēģinājums, apaļas jubilejas vienlaikus svinēja Gunta Lujāne, Inguna Galviņa un Valija Rubene. Visiem, kuŗi piedalījās, svinības patikušas, bijis omulīgi un jautri. Pieteikties, zvanot Tamārai Kalniņai, tālr.: 805-382-2925.**

THE PALOS VERDES ART CENTER / Beverly G. Alpay Center For Arts Education  
Presents Two Extraordinary Exhibitions Featuring Fiber Art and Printmaking

January 18–March 17, 2013



Aerial Abstraction by Inga Gorsvans-Buell

Fiber Forward:  
**CONTEMPORARY**  
PRACTICES IN  
**TEXTILE ART**



Aquifer by Carol Nilsen

Gallery One: **FIERCE WINDS** | Guest Curator Deborah Weir

Gallery Two: **CONFLUENCE** | Guest Curators Inga Gorsvans-Buell and Deborah Weir  
Inga Gorsvans-Buell | Cindy McConnell | Carol Nilsen | Deborah Weir | Susan Willen

Gallery Three: **24 x 80** | Guest Curators Art Cloth Network and Deborah Weir  
Laura Beehler | Jan Hadingham | Sue Copeland Jones | Lisa Kerpoe | Dianne Koppisch Hricko | Judy Langille | Mary Ellen Latino | Russ Little | Susie Monday | Connie Tiegel

Members Preview: **FIBER ARTISTS ART TALK**, Friday, January 18, 5–6 p.m. | **OPENING RECEPTION**: Friday, January 18, 6–8 p.m., hosted by The Associates

**SILK SCARF WORKSHOP** with artist and curator Deborah Weir. Thursday, February 28, 7–9 p.m. PVAC members \$40; non-members \$60. Registration required. Call 310-541-2479.

Gallery Hours: Monday–Saturday 10 a.m.–5 p.m. & Sunday 1–4 p.m.



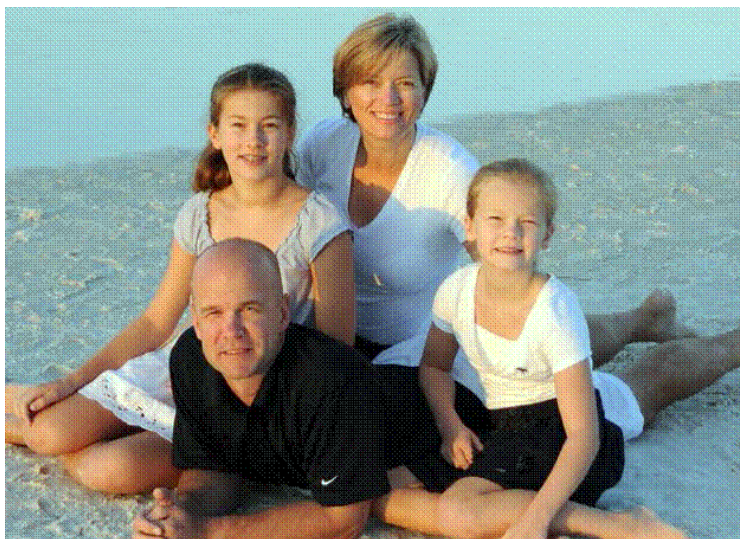
## Agrākais Losandželosas latviešu skolas audzēknis Roberts Ābele kļuvis par liela uzņēmuma viceprezidentu

Roberts Ābele Losandželosas latviešu skolu beidza 1986. gadā un 1986./87. mācību gadā turpināja mācības ģimnazijas klasē. Viņš mācījies arī Minsteres latviešu ģimnazijā. Roberts Ābele 1994. gadā sāka strādāt *Siemens Automotive* uzņēmuma vadībā. Kalifornijas Valsts universitātē Roberts ieguva bakalaura gradu, 1995. gadā *Siemens Automotive* pārstāvji Robertu aicināja uz darba interviju *AuburnHills*, Mičigenā. Intervija bija sekmīga, Roberts kļuva par *Siemens* tirdzniecības nodaļas vadītāju. Pēc laika viņu uzaicināja strādāt Vācijā, bet pēc šiem veiksmīgiem darba gadiem, Roberts 2002. gadā atgriezās Mičigenā. Viņš un ģimene kļuva par Sv. Pāvila latviešu ev. lut. draudzes locekļiem, Robertu ievēlēja draudzes valdē.

Roberts Ābele 2005. gadā pārcēlās uz *Huntsville*, Alabamā, kur bija viceprezidents *Actuator & Control Electronics*.

*Siemens* nopirka *Continental Automotive*, un 2012. gada septembrī *Continental Automotive* vadītāji Robertu lūdza uzņemties viceprezidenta darbu uzņēmumā *Powertrain, Engine Systems & Electronics*.

Robertam tagad ir milzīga finansiālā atbildība, viņš pārzina 15 ražotnes, kuņās strādā vairāk nekā 4500 darbinieku vairākās pasaules valstīs, tāpēc Robertam bieži



jāceļo uz ārzemēm. *Continental Automotive* ir viena no lielākām firmām pasaulē, kas ražo automašīnu bremzes, elektroniskās daļas, litija baterijas u. tml.

R. Ābelem ir tikai 41 gads, viņa karjēra bijusi ārkārtīgi veiksmīga. Liels atbalsts Robertam ir viņa ģimene – māte Anna Ābele, māsas Daina un Māra, dzīvesbiedre Gundega, meitiņas Aija un Lija.

Robertu vada ticība Dievam, un viņš lepojas, ka ir latvietis.

## Jaukas dāvanas sev un draugiem

**Latvijas  
preces**

[www.LatvijasPreces.com](http://www.LatvijasPreces.com)

Tālrunis: +371 27880488;

Skype: latvijas.preces

Ausekļa ielā 1, Valka

LV-4701, Latvija

e-pasts:

[latvijas.preces@gmail.com](mailto:latvijas.preces@gmail.com)

Piedāvā akciju sabiedrībā „Rita” Rīgā šūtu unikālu vīriešu kokvilnas džemperus ar Latvijas karodziņu uz piedurknes (maza un liela izmēra; cena: 11,52 latiem)



Līgas Daigas veikalā *LigasCreations*: [www.Etsy.com](http://www.Etsy.com)  
Var iegādāties Līgas Daigas dažādas no mazām pērlītēm austas draudzības rokassprādzes ar prievīšu rakstiem; apsveikumu kartītes, mākslinieces akvareļu reprodukcijas.

Tālrunis: 419-385-2143; e-pasts: [daiga@mail.com](mailto:daiga@mail.com)





## Ciemos pie Regīnas Baltkājes un Ērikas Untas



No kreisās: Dzintra Janava, Edgars Andersons, Ilga Jankovska, priekšā Regīna Baltkāje

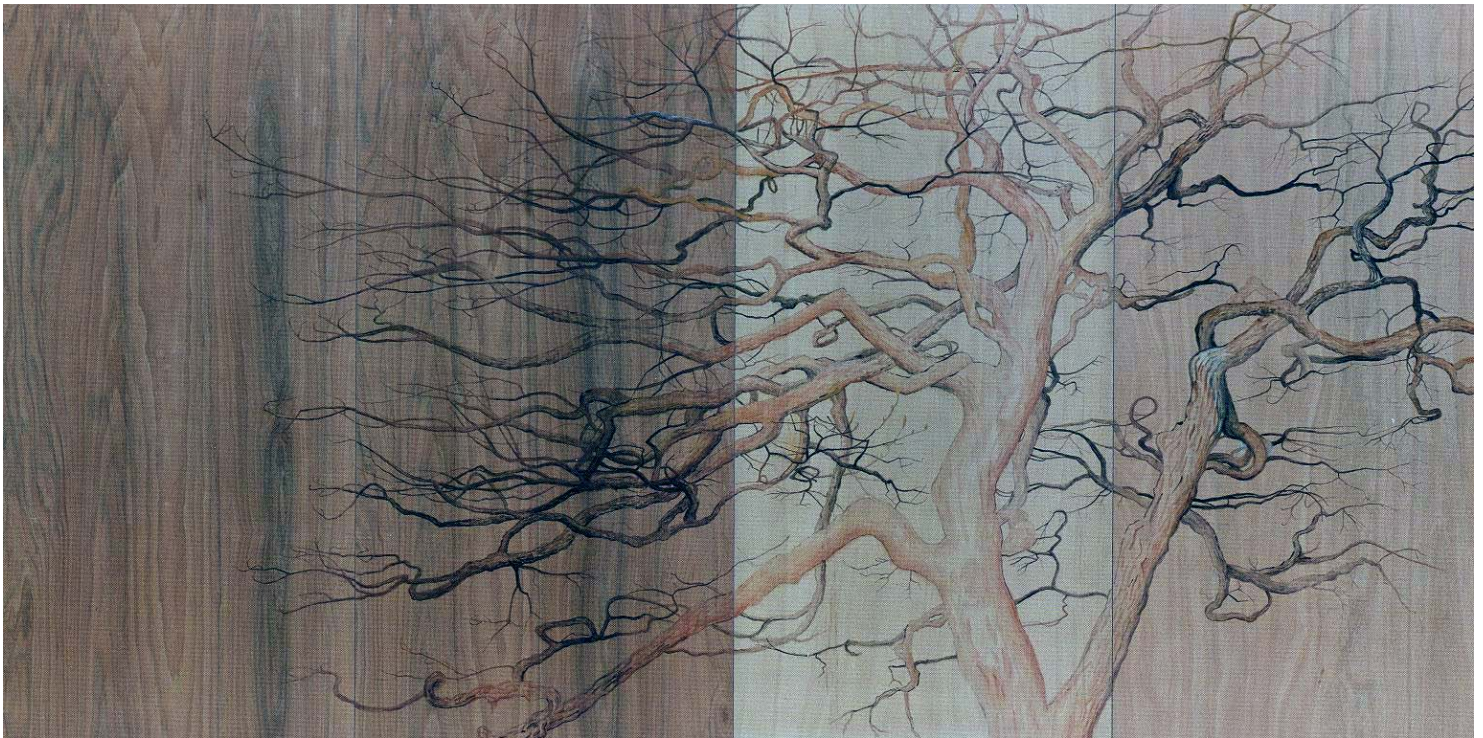
Edgars Andersons aizveda Dzintru Janavu un Ilgu Jankovsku uz aprūpes namu *Sunraise* Santamonikā, kurā dzīvo Regīna Baltkāje un Ērika Unta. Abas par apciemojumu ļoti priecājās. Regīna Baltkāje atplauka, klausoties Dzintras Janavas dziedātās tautasdziesmas. Ērika Unta kopā ar viesiem pusdienoja aprūpes nama ēdamistabā. Ērika ar savu īpatnējo apģērbu piesaista skatienus.



No kr.: Dzintra Janava, Ērika Unta, Ilga Jankovska

Nesen aplūkoju Sietlas ārsta Juŗa Vatera fotogrāfiju albumus portālā „draugiem.lv”, vienam no tiem ir nosaukums „Esi spilgta!”, un tajā redzama dāma labākajos gados košos, īpatnējos tērpos ar krāšņām rotām. Kāpēc gan ne? Sieviete 60, 70, 80 gadu vecumā nav jābūt pelēkai pelītei. Ikvienu sievieti, neatkarīgi no gadu skaita var atļauties būt interesanta, valkājot spilgtus, neparastus tērpus. Prieks par to!

## Mākslinieces Astridas Prestonas darbu izstāde *New Territory*



*Black Pine Ginkaku-ji* ( 2010, oil on panel, 66x132”)

Izstāde atvērta līdz 2. martam **CRAIG KRULL GALLERY**, *Bergamot Station, 2525 Michigan Ave, B3, Santa Monica, CA 90404* 310-828-5410 [info@craigkrullgalery.com](mailto:info@craigkrullgalery.com) [www.CRAIGKRULLGALLERY.COM](http://www.CRAIGKRULLGALLERY.COM)

## Kristīne Opolais atnesa Ņujorkas „Bezdelīgai” pavasari

### Liktenīgā sastapšanās ar Džakomo Pučīni

Pirms desmit gadiem jaukajai operas koŗa meitenei, kas augstās mūzikas skolās nebija mācījusies, likteņa krustcelēs pretim nāca maestro Džakomo Pučīni, gādā-dams, lai viņai uztic Mizetes lomu operā „Bohēma”. Priekškarām krītot, itaļu majestāte talantīgās un neatlai-dīgās jaunietes un viņas skolotājas Margaritas Gruzdevas priekšā paklanījās un noņēma cepuri: „Laiņi gai-dītas manā mūzikas karaļvalstī arī turpmāk!” Un tas no-tika Rīgas Baltajā namā. Šajā desmitgadē rēzekniete Kristīne Opolais dziedājusi jau sešās no desmit Pučīni (Giacomo Antonio Domenico Michele Secondo Maria Puccini) zelta operām, darbos pierādīdama, cik likumsa-kaŗīga bijusi pirmā tikšanās. Kristīnei atvērušās pasau-les ievērojamāko opernamu smagās durvis, 2013. gada 11. janvārī viņai bija debija uz Ņujorkas Mētrapolītēna skatuves Magdas lomā!

Pirmizrādes vakarā, ovācijām nerimstoties, kāda opermīļa roŗu pušķis (šajā teātrī puķes uz skatuves mest nav pieņemts!) skāra operdziedātājas daiŗo vaigu. Prīma-donna nesamulsa, bet turpināja laiņni smaidīt un māt sajūsminātājai publikai ar roku. Par to bija vēstīts laik-rakstos un, protams, ne tikai par to! *New York Times* bar-gākā mūzikas kritiķa Antonija Tomasīni (Anthony Tom-masini) recenziju nākamās pirmdienas avīzē ar nepacie-tību gaidīja gan Kristīne, gan dzīvesbiedrs Andris Nel-sons, gan viņas māmiņa un mazās meitiņas Adriānas Annas auklīte. Biju lieciniece, kā, elpu aizmurot, recenzi-ju lasīja vienā no latvieŗu dzīvokļiem Forsthilos! Torīt mājasmātei Līlijai Zīvertei brokastis nebija ne prātā, arī pusdienas palika gandrīz nebaudītas. Viņa vairāk nekā 50 gadu cītīgi vērojusi Mētrapolītēna zvaigŗņu lietu, tā-pēc jāsazinās ar draugiem un opermīļiem ASV, Kanadā un Latvijā: vai viņi jau zinot, cik laimīgi mēs, latvieŗi, varam būt par Opolais debiju?! Nebūs pārspīlēts, apgal-vojot, ka janvāris Ziemeļamerikas latvieŗu būdiņās un pilīs pagāja zem Opolais zvaigznāja, jau nepacietībā gai-dot Andŗa Nelsona parādīŗanos pie mākslas debesīm februārī!

### Nejaukais vīruss

Mētrapolītēnā Dŗ. Pučīni operā „Bezdelīga” janvārī Kristīne Opolais dziedāja piecās izrādēs. Galvenās lo-mas Magdas tēlotāja visu izrādes laiku gandrīz nenoiet no skatuves, ir tāda sajūta – daudzos, pat mīlas dueta skatos viņai vienai pašai jāpiepilda lielā un vēsā skatu-ve... Zālē neviens pat nedrīkstēja nojaust, kāda dziedo-nei bijusi pēdējo, ļoti saspringto nedēļu ne pārāk labvēlī-gā „uvertīra”: pēkŗņi nopietni saslima Kristīnes un An-dŗa Nelsona gadu vecā mazulīte, viņu ievietoja slimnīcā. Nejaukais vīruss ietekmēja arī Kristīni, dziedone pārcie-

tusi garīgas sāpes: tā kā zuda balss, radās baŗas, ka debi-ja būs jāatceļ...

„Bezdelīga” nav bieŗi izrādīta opera, ŗķiet, Mētropo-lītēnā tā pēc ļoti ilga laika (kopŗ 1936. g.) atkal iestudēta tikai 2007. gadā (arī ŗo izrādi ar citiem sōlistiem Ņujor-kas latvieŗi nav palaiduŗi gaŗām!). Man necerētu dāvanu – biŗeti uz 26. janvāŗa dienas izrādi – atnesa attapīgais un devīgais Ziemsvētku vecītis. Mētrapolītēna opera, kuŗā biju pirmoreiz, man atgādināja līdz malām pielietu ŗampanieŗa glāzi. Bija janvāŗa aukstākā diena, ielas ŗur tur klāja ledus spoguļi, vienīgi strūklakas baseins pie diŗā nama durvīm elpoja siltiem garaiņiem gluŗi kā teik-smaina milŗa mute (atlika cerēt, ka visi klausītāji ne-krekŗīnāŗies vienlaikus; asprātis Mariss Vētra reiz iz-teicies: klausītāji visā pasaulē klepojot vienādi).

### Jaunās lomas daudzveidīgums

Opera „Bezdelīga” nav Dŗakomo Pučīni veiksmīgā-kais darbs, bet tāda kā bārenīte spoŗo māsu pulciņā... Un tās lielākais trūkums ir paskopais librets.

Titullopas tēlotāja Kristīne Opolais kādā intervijā tei-ca: „Opera «Bezdelīga» nav tik drāmatiska kā «Toska», «Madama Butterfly» vai «Bohēma», tajā neviens neiet bojā. Taču tas ir lirisks, poētisks un ļoti romantisks stāsts par mīlestību, un mūzika ir pilna kaislību. Man ar to pie-tiek, lai iemīŗotu ŗo operu.”

Dziedātāja domā, ka operas „Bezdelīga” varonē Mag-dā ir nedaudz Violetas, nedaudz Manonas un Mimī, bet Magda ir mazāk traģiska. Viņa ir skaista, jauna sieviete, kas vēlas mīŗēt un tikt mīŗēta.

Mūsdienās laikam visgrūtāk, gandrīz neiespējami uz skatuves atklāt izrādes pamatvērtību – Magdas sirdsapzi-ņu: gadu desmitiem filmās un televīzijā slavina „jaukās sievietes” (spilgtākais piemērs – *Pretty Woman*), pie ku-ŗām precinieks ierodas baltā zirgā; nav svarīgi, kāda bi-jusi viņu līdzŗinējā dzīve. Kristīnei Opolais Magdas lo-mā jāmobilizē visi aktieŗmākslas un personiskā ŗarma spēki, lai gandrīz triju stundu gaŗumā skatītājiem nezus-tu pārliecība, ka pats augstākais cilvēka vērtētājs un so-ŗģis ir viņa paŗa sirdsapziņa! Magdas dziedājums bija perfekts, zālē valdīja gandrīz kapa klusums, pavisam retu reizi dzirdēja kādu ieklepojamos, laikam skatītāji ļoti apzinīgi jau laikus aiz vaiga ieslīdināja kādu ledenī-ti! Operai bija tieŗraide: „Bezdelīga” lidoja arī uz Latvi-ju, kopā ar viņu – Kristīnes telefōnintervija klausītā-jiem, draugiem un radiem. Man gribas palepoties ar atzi-ņu, kas radās negaidot, bet likumsakarīgi: Kristīnes Opolais dziedātā Magda ir atnesusi ilgi gaidīto pavasari Pučīni „Bezdelīgai” (opera komponēta 1917. gadā)! Acīmredzot klasiskās mākslas pasaulē ir citi laika mēri un svāri...



Starpbrīdī visapkārt sprēgāja valodu kokteiļi: „Bezdelīgas” asprātīgos dialogus dzīvīgi atkārtoja itaļi, vācieši pārsprieda čakli izlasītos tekstu tulkojumu (katrs skatītājs tos sev vēlamā valodā var ieslēgt uz priekšāsēdētāja krēsla muguriņas), japāņi visu baudīja apaļām acīm un caur fotoobjektīvu, franči aplenca visus bāra galdus, krievi izbrīnīti secināja: „Visas dziedones te neticami tievas!” Mēs, vairāki latvieši, vairāk par dārgā šampanieša garšu uz mēles jutām patiesu triumfu: dzied latviešu sōliste, tā ir viņas debija, viņu slavē pat bargie Ņujorkas kritiķi!



### Vai drīkst arī pakritizēt?

Jā, Kristīne Opolais ar savu klātieni šo izrādi pacēla jaunos augstumos (ne velti joprojām virmo kritiķu kaislības, vai „Bezdelīga” vispār ir operu, varbūt tikai opere?). Taču operas varoņiem, manuprāt, nav paveicies, viņu biografijas pārāk skopi iezīmētas. Sižets izstāstāms vienā teikumā: bagātnieka mīlākā Magda iemīl jaunu puisi, bet par viņa sievu nevar kļūt savas pagātnes dēļ.

Arī skatuves iekārtojums (plakans, šablonisks, lai gan krāsu tam iztērēts daudz) nerosināja iztēli par pēkšņi atlidojušo liktenīgo mīlestību un tām spārnū šalkām, kādas sāk valdīt mīlētāju dvēselēs. Tādu pašu skatuves veidolu izrāde būtu varējusi piedzīvot aizritējušā gadsimta 60., 70. vai 90. gados. Neesmu opermīle, taču Latvijā, nūdien, scēnografi un režisori (atļausos neminēt vārdus) strādā ar lielāku aizrautību. Iepazinusies ar Londonas *Koventgarden* gaismotāju, latvieti Ēriku Otto, sapratu, ka arī apgaismojums ir skatuves burvības neatņemama daļa. „Bezdelīgas” izrādes laikā gaismu meistaram laikam iedots atvaļinājums – uz skatuves valdīja bezpersoniski statiska gaisma bez mazākās ēnas un citām tikai gaismas un tumsas saspēles mistiskajām pazīmēm. Arī kostīmu veidotāja darbs uzticēts labam profesionālim, bet ne māksliniekam: Magdas trešais tērps 3. cēlienā ir ne tikai nepadevis, tā ir pat neveiksme! Skolotās modes Kristīnes Opolais lieliskais augums tajā pazūd kā dārga auduma maisā... Arī režisora darbs neveicina dziedones pacelšanos vēl augstākos spārnos un reibinošākā lidojumā ārpus mietpilsoniski iekārtotās un apdzīvotās kurtizānes ligzdiņas. Ne viss, kas tapis pasaules lielākajā un slavenākajā opernamā, ir tikai apbrīnas vērts.

### Bezdelīga – simbols vai liktenis?

Operas nosaukums, manuprāt, visvairāk ļauj tuvoties galvenās varones Magdas liktenim un būtībai. Kāpēc tieši šis putns – bezdelīga? Vai tāpēc, ka spējīgs atgriezties paša iekoptajā ligzdā, pārvarot pat 12 000 km attālumus, vīt mājokli 3000 m augstumā virs jūras līmeņa,

šķelt gaisu ar ātrumu 20 metru sekundē? Un apdzīvot visu zemeslodi, izņemot ledū kaltos polus?! Visu to spēj ne tikai putni, bet arī sievietes!

Bezdelīgām esot sešas pasugas, biologi izpētījuši ne tikai to paradumus un ligzdošanas vietas, bet arī astes gaļumu un DNS formulas! Par to visu Pučīni varēja nezināt neko. Varbūt komponistam pilsonisko salonu sievietes allaž likušās kā skaisti, bet tukšu vidzinātāji putni? Iespējams, viņš vērojis vienu un to pašu monogamo bezdelīgu pāri, kuŗa nemainīgo identitāti apstiprināja... Pučīni mīlotā kaŗa uzvedība: ligzdas tuvumā četrkājainais nedrīkstēja pakustināt ne astes galiņu!

### Pieminot Lielā opernama demokrātisko garu

Par to visvairāk būs jāstāsta Latvijā: dienas izrāde ir Ņujorkā valdošā demokrātisma viens no lieliskākajiem pierādījumiem. Nodot virsdrēbes garderobē nav obligāti. Nevienam it kā pat neuztrauc (mani gan!), ka blakus sēdētājs nenoņem cepuri... Starpbrīžos skatītāji nekautrēdamies notiesā līdzpaņemtās sviestmaizes, ābolus, iztukšo plasmās pudeles. Pārtraukumā var fotografēt visās malās uz nebēdu, sēdēt uz grīdas, vārdu sakot – justies mākslas templī maksimāli ērti. Un nebeidzami brīnīties, ka Māksla uz sava augstā postamenta pat nenosarkst, redzot visapkārt vienreizējās lietošanas šampanieša glāzes – 21. gadsimta sākuma simbolu...

Mans nelielais stāsts sākās ar tādu kā pasaku. Lai tāds būtu arī nobeigums un reizē atgādinājums: dziedāt operā bija Kristīnes Opolais sapnis. Privātskolotāja viņai palīdzēja iemācīties un sagatavot operas „Bohēma” Mimī āriju. Viņa cerēja, ka tiks pieņemta operas korī. Jau pēc pāris mēnešiem koncertā, kur sōlo dziedāja labākie kuŗa mākslinieki, Kristīne, tērpusies aizdotā mirdzoši baltā Sonores Vaices kleitā, iznāca uz skatuves un dziedāja Traviatas āriju.

Mūzikas Pelnušķītes turpmākais dzīves ceļš tagad aprakstīts visas pasaules laikrakstos un žurnālos...

Anita Mellepe

## RLB Valodas attīstības kopas ziņas

Rīgas latviešu biedrībā 301. telpā katra mēneša pirmās pirmdienas vakarā plkst. 6.00 pulcējas Valodas attīstības kopas dalībnieki. Katru reizi ir kāds referāts, notiek pārrunas par valodu.

Ar RLB kopas starpniecību tapuši vairāki noderīgi izdevumi:

- Grīsles Rasmus disertācija „XVII gadsimta gramatikas kā latviešu valodas vēstures avots” [www.eraksti.lv](http://www.eraksti.lv) (lietojama par brīvu!)
- Rasmus Grīsles pieraksti „Jāņa Endzelīna latviešu valodas propaedeutikas lekciju kurss”
- Jāņa Kušķa „Mūsu valoda II, Padomi latviskas valodas cienītājiem”
- Dr. philol. Rasmus Grīsles „Heterotonu vārdnīca” un „Heterotonijas pētījumi”
- Latviešu valodas krātuves „Latviešu valodas pareizrakstības vārdnīca”, [www.eraksti.lv](http://www.eraksti.lv)
- „Prof. J. Endzelīna atbildes”, RLB Valodniecības nodaļas sēžu protokoli 1933-1942 [www.eraksti.lv](http://www.eraksti.lv) (par brīvu! – Erakstos var atrast vēl daudz ko citu vērtīgu un interesantu).

Laikrakstā „Latvijas Vēstnesis” pirms četriem gadiem bija ievietots paziņojums par „Kārļa Mīlenbacha un Jāņa Endzelīna pieminēkļa” konkursu.



Žūrijas komisija 2008. gada 29. augusta sēdē no iesniegtajiem 11 darbiem par labāko atzina tēlnieka **Gleba Panteļejeva** un **architekta Andra Veidemaņa** projektu – pusotru metru augstu rakstāmgaldu, kam katrā pusē atrodas lampa. Pieminēkli paredzēts novietot laukumīnā iepretim Latvijas universitātei, ceļa vidū starp Timma tiltiņu un galveno LU ieeju. Rīgas Techniskās universitātes profesors arhitekts Jānis Krastiņš iebildis pret novietojumu ceļa vidū, jo tas būšot „pa kājām” un aizsegšot skatu uz universitātes fasādes ieejas daļu. Toties Dainis Īvāns uzsvēra pieminēkļa simbolismu: „Tas ir labi, ka šķērsām ceļam. Arī latviešu valoda daudziem ir

šķērsām ceļam.”

Laukuma malās atrodas soliņi, kur vienmēr sēž studenti un pāriši, pieminēklis piesaistīs viņu uzmanību. Nākotnē gājējiem vietas būs pat vairāk, jo nojauks laukuma un puķu dobes betona apmali.

Pieminēkli bija paredzēts novietot līdz 2009. gada rudenim, Latvijas universitātes 90 gadu jubilejai. Diemžēl līdzekļu trūkumu dēļ pieminēklis paredzētajā vietā neatrodas vēl tagad. Vēl trūkst apmēram 75 000 latu. Kārlis Mīlenbachs un Jānis Endzelīns bija korporācijas Lettonia biedri, varbūt līdzekļu vākšanā varētu iesaistīties korporācijas pārstāvji.

Rīgas latviešu biedrības Valodas attīstības kopu vada Maija Sinka-Gobiņa, e-pasts: [msinka@latnet.lv](mailto:msinka@latnet.lv); tālr.: 29167606.

Kopas vietne tīmeklī: <http://LVAK.wordpress.com/>

RLB lūdz ziedot Mīlenbacha un Endzelīna pieminēklim Rīgas Latviešu biedrības un Nacionālās kultūras attīstības fondā, reģ. nr. 40008036307, konta Nr. LV33 UNLA 0002 0564 69469, SEB Bankas Rīdzenes filiāle, kods UNLALV2X, tālr./fakss: 67226881 ar piezīmi: „Ziedojums Mīlenbacha un Endzelīna pieminēklim”.



Pieminēklim paredzētā vieta pretim universitātei



Mithila Painters: Beyond the Walls

**Mithila Painters: Beyond the Walls**

February 1 - March 30, 2013

In Association With:

**EAF** ETHNIC ARTS FOUNDATION

**THE MITHILA ART INSTITUTE**

mithilartinstitute.org  
mithilapainting.org  
mithilapaintings-eaf.org  
peterzirnis.com

**FEBRUARY 2013** downtown LA art walk  
Thurs Feb 14 12n - 10pm

**MARCH 2013** downtown LA art walk  
Thurs Mar 14 12n - 10pm

**NORBERTELLEN GALLERY Los Angeles**  
215 W. 4th Street, Ste #110, Los Angeles, CA 90014 www.norbertellengallery.com 818.642.5041

front: detail, Amrita Jha 'Narasimha' 2005  
back: detail, Vinita Jha, 'Radha feeds Krishna'

## Par mūsu valodu

Diemžēl ikdienas latviešu valoda, kuŗas aprises vislabāk redzamas internetā, lēnām pārvēršas par angļu un krievu valodas krustojumu ar latviskām galotnēm. Ir steidzami jāalgo valodas profesionāli – dzejnieki, kuŗiem Valsts valodas centra pārraudzībā būtu jārada cilmes vārdi XXI gadsimta sarunvalodai. Šāds reanimācijas epizods latviešu valodas vēsturē jau sekmīgi noritējis XIX gadsimta vidū, un arī tagad atsaucība būtu liela, ja vien šo procesu kāds vadītu.

/Socioloģijas maģistrs Reinis Pļaviņš/

Ikvienu valodu ir vērtība, bet tautas vietu kultūras pasaulē var nodrošināt tikai literārā valoda.

Literārā valoda ir kultūras rezultāts un tās garantants. /Jānis Endzelīns/

Mūsu valodai netrūkst nedz smalkuma, nedz dziļuma, nedz bagātības, nedz veiklības.

/Kronvalda Atis/

Ja tik kāds ar latviešu valodu iepazīsies, tam vis nebūs jāšūdzas, ka tā nabaga. /Juris Alunāns/

Mācīties savu dzimto valodu nozīmē piederēt savai mātei, savai tautas literātūrai, savas tautas dvēselei. /Jānis Peters/

Jo stiprāka un pilnīgāka būs mūsu literāriskā valoda, jo stiprāka un pilnīgāka būs mūsu tautas kopības apziņa. /Valodnieks Ernests Blese/

Latviešu valodu var mācīties tīmeklī:  
[www.learnlatvianonline.com](http://www.learnlatvianonline.com)

Norbertellen Gallery direktors Ēriks Jerumanis šķīries no savas apmēram 20 gadu audzētās bizes un matus ziedojis labdarības mērķiem. *The American Cancer Society* aicina ziedot matus organizācijām *Wigs for Kids*:

[www.wigsforkids.org](http://www.wigsforkids.org) un *Pantene Beautiful Lengths*:  
[www.pantene.com](http://www.pantene.com)

Mati vajadzīgi, lai izgatavotu parūkas bērniem, kuŗi slimu ar vēzi.



## Brigita Jerumane piedalījās koncertā *Voice Recital*



Glendāles baznīcā *Holy Family Catholic Parish* 2. februāra vakarā notika draudzes koŗa koncerts *Voice Recital*. Koŗa dirģents Dr. Kristians Marko (Christian Marco) apmeklētājus iepazīstināja ar saviem septiņiem skolniekiem, kuŗi, viņam spēlējot klavieres, katrs nodziedāja divas dziesmas.

K. Marko skolniece ir arī Brigita Jerumane, viņa dziedāja Cēzara Franka *Ave Maria* un Alfrēda Kalniņa „Brīnos es”.

Šis draudzes koŗis ir vairāki izcili dziedātāji, četri dzied *Los Angeles Master Chorale* koŗis un rēgulāri piedalās koncertos Disneja filharmonijas zālē.

## Latvijas grupas *Relicseed* mūziķi Dienvidkalifornijā

Latviešu mūziķu grupa *Relicseed* Kalifornijā pavadīja nepilnus divus mēnešus, *Tranzformer Studio* Burbankā pieredzējušā skaņu inženiera un producenta Braiena Karlstroma vadībā izmēģinot jaunas instrumentu spēles un vokālās tehnikas. Amerikā mūziķi paplašināja savu redzesloku, ieguva jaunu pieredzi. Tapis arī jauns *Relicseed* tvarts, kuŗā dziesmu teksti ir angļu valodā. Viena no tām ir *Brother's Tears*, kam pamatā tibetiešu mūku un Ķīnas amatpersonu domstarpības par Tibetas administratīvo teritoriju. Grupas vadītājs, ģitārists un vokālists Edgars Rakovskis palika Losandželosā ilgāk un latviešu namā sagaidīja Jauno gadu. Jāapbrīno viņa uzņēmība – viņš viens pats ar auto atbrauca no Pensilvānijas. Brauciens gan izrādījās ilgāks nekā paredzēts, jo pa ceļam auto bijis jālabo. Rīgas lidostā bagāžā nodotais Edgara čemodāns pazuda, un tikai pēc ilgas meklēšanas noskaidrojās, ka tas aizvests uz Ukrainu un to nosūtīšot atpakaļ uz Rīgu, kur varēšot saņemt pēc atgriešanās. Māra Lutere sameklēja un iedeva Edgaram šādas tādas drēbes, jo viņš palika ar to, kas mugurā.

Pensilvānijā mūziķi bija uzaicināti spēlēt vietējā motociklistu sarīkojumā, ar tā rīkotājiem sakari nav pārtraukti. Iespējams, viņus atkal uzaicinās tur spēlēt.

*Relicseed* mūzicējis Losandželosā klubā *Whisky a Go Go* Sanseta bulvārī un divas reizes *Key Club* – latvieši bijuši tā saucamie „iesildītāji” grupām *Korpiklaani* un *Sabaton*.

Grupa *Relicseed* dibināta 2004. gadā, *relic* simbolizē bijušo, *seed* kaut ko jaunu un svaigu. Grupas sastāvs laika gaitā mainījies, kopš 2010. gada *Relicseed* dalībnieki ir ģitārists Edgars Rakovskis, bundzinieks Andrejs Upmacis, basģitārists Jānis Narbutis, ģitārists Kārlis Šteinmanis. 2010. gada beigās tapa debijas albums latviešu valodā „60 minūtes sapņa”, kas tika nominēts Latvijas metalla mūzikas balvai. Albumā mūziķi pauž sajūtas, ko izraisa apkārtējā vide un notikumi. Vairākas dziesmas, piemēram, „Bailes” un „Pēdējais vergs” ir ļoti emocijonālas, rosina padomāt par mums pašiem un pasauli.

Edgars Rakovskis ir diplomēts pedagogs. Viņš ir autors daudzu dziesmu tekstiem, komponējis mūziku režisores Daces Mežsargas dokumentārfilmā „Ap savu Asi” par matēmatikas skolotāju Imantu Strazdiņu un viņa dzīvesbiedri Undīni Strazdiņu. Edgaram patīk sports, astoņus gadus viņš nodarbojies ar austrumu cīņām. Vecāki ir mūziķi, un viņam patīk arī klasiskā mūzika.

Andrejs Upmanis Jūrmalā beidzis mūzikas skolu, mācījies dziedāšanas klasē, bet vēlāk pievērsies sitaminstrumentiem. Patlaban viņš mācās Rīgas Techniskajā universitātē, būs siltuma, gāzes un ūdens tehnoloģiju inženieris. Basģitārists Jānis Narbutis Rīgas Techniskajā

universitātē ieguvis maģistra gradu inženierzinātnēs. Kārlis Šteinmanis ir sociologs, bet pēdējos piecus gadus strādājis ierakstu studijā.

*Relicseed* mūziķus Fonteina klubā Liepājā ievēroja kompanijas *Dirty Earth Records* īpašnieks un piedāvāja parakstīt līgumu. Tagad *Relicseed* nereti jau dēvē par latviešu *Metallica*.

Sanfrancisko klubā *Kimo's* notika koncerts par godu *Metallica* 30 gadu jubilejai, un tovakar *Relicseed* bija skatuves saimnieki. Mūzikas žurnāla *RIP Magazine* agrākais galvenais redaktors Lonns Friends (Lonn Friend) ir pārliecināts, ka *Relicseed* ir labākā *Metallica* iedvesmotā grupa pasaulē, kas ir ceļā uz atzinību. Viņaprāt, *Relicseed* ir „smagākais blieziens Austrumeiropā kopš Berlīnes mūŗa krišanas”.

Grupai bijuši gandrīz 30 koncertu Eiropā – Vācijā, Lielbritānijā, Ungārijā, Nīderlandē un citur, arī ASV.

*Relicseed* mūziķi sadarbojas ar ASV ģitāru ražotāju *Schecter* un ieguvuši jaunus instrumentus. Gan latviešu mūziķi, gan *Tranzformer Studio* producenti Braiens Karlstroms bijis apmierināts ar sadarbību, un šķiŗoties producenti teicis, lai tikai turpina spēlēt rokmūziku un atved vēl citus latviešus!

Jaungada ballē pajautāju Edgaram Rakovskim, vai mūziķi nevēlētos kādreiz sarīkot koncertu latviešu namā. Viņš atbildēja, ka baidoties, jo, iespējams, atnācēji tūlīt izbēgtu no zāles. Tiesa, latvieši ir diezgan konservatīvi, bet varbūt mums izdotos saprast un pat iemīlēt grupas radīto mūziku. Losandželosā Edgars komponējis vairākas jaunas dziesmas.

Par *Relicseed* mēs noteikti vēl daudz dzirdēsim!

A. M.



„Nāc dziedāt mūsu vīru korī!” diriģente Laura Rokpelne-Mičule aicina Edgaru Rakovski

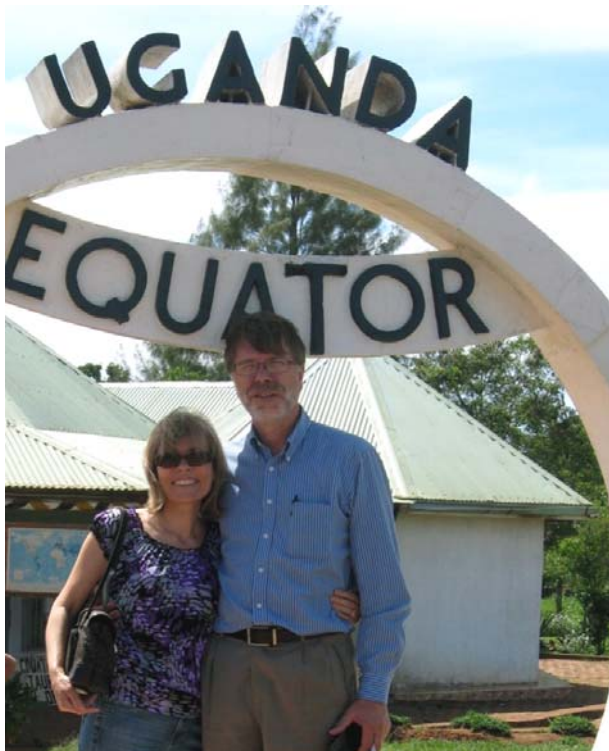


## Par mūsu mācītāju Aivaru Ozoliņu un viņa talantīgo ģimeni



No kr.: Kaspars, Juta, Aldis, Aivars, Elvins Ozoliņi

Esam bezgala pateicīgi, ka mācītājs Aivars Ozoliņš atrod laiku vadīt dievkalpojumu mūsu draudzē. Vairāki šejienieši nāk uz baznīcu tieši Aivara Ozoliņa sprediķu dēļ. Var just, ka mācītājs rūpīgi gatavojies, viņš rada vēlēšanos uzzināt vairāk, mājās sameklēt Bībeli un lasīt. Ir zināms, ka mācītājs A. Ozoliņš ir ļoti aizņemts savā pamatdarbā *Vallejo Drive Church*. 2011. gada decembrī un 2012. gada janvārī un februārī Aivaram bija trīs mēnešu atvaļinājums, to viņš pavadīja Latvijā, desmit dienas vienatnē uzturējās garīgā patvēruma vietā Kolorado, daudz lasīja un rakstīja. Pērn Aivars un Juta Ozoliņi kopā ar citiem savas baznīcas draudzes locekļiem devās misijas ceļojumā uz Ugandu Afrikā, kur iepazinās ar



vietējiem, ieguva jaunus draugus. Šis Aivaram nav pirmais ceļojums uz Afriku. Par tur piedzīvoto un novēroto mācītājs solījis pastāstīt arī biļetena lasītājiem.

Aivara dzīvesbiedre Juta strādā Losandželosas aprīņa sociālās aprūpes nodaļā.

Ozoliņu vecākais dēls Kaspars turpina studijas Kalifornijas universitātē Losandželosā, lai iegūta doktora gradu valodniecībā. Viņš cer studijas pabeigt 2014. gadā. Kaspara dzīvesbiedre Ieva ir asistente advokāta birojā. Abi ir aktīvi Tūkstošo zolu pilsētas baznīcas *The Place* draudzes locekļi. Kaspars dzied Losandželosas latviešu kori, piedalījās Adventa koncertā.

Dēls Elvins ar *summa cum laude* beidza Kalifornijas valsts universitāti Nortridžā. Elvinu interesē psiholoģija, viņš studē Fullertonas teoloģiskā seminārā. Dēls Aldis pērn aprīlī absolvēja Mākslas kolledžu Pasadenā (Art Center and College of Design) un kļuvis par profesionālu mākslinieku un dizaineru. Viņa darbi bijuši mākslas žurnālos, vairāku mākslas firmu pārstāvji piedāvājuši sadarboties. Aldis meklē pastāvīgu darbu un ar prieku pieņēmis *Google* piedāvājumu. **A. M.**



Aldis Ozoliņš Rīgas ainava (zīdspiede)



## Kad vijole kļūst par ģitaru



Daži Losandželosas latvieši 18. novembrī *Facebook* saņēma īpašu dāvanu – viņiem bija iespēja noklausīties Latvijas himnu, ko atskaņoja mūziķis Armands Melnbārdis ar savu septiņu stīgu elektrisko „smagā metalla” vijoli. Armands Melnbārdis uz Floridas, kur dzīvoja 20 gadu un nodibināja rokgrupu *Vio7*. Viņš dzimis Rīgā, mācījies vijolo spēli Emīla Dārziņa Speciālajā mūzikas vidusskolā, 12 gadu vecumā kļuva par skolas vijolnieku orķestra dalībnieku. Šim orķestrim bijuši daudzi koncerti – Latvijā, Vācijā, Francijā, Somijā, Krievijā, Lielbritānijā, Skotijā, Igaunijā, Lietuvā. Armandu un viņa līdzaudžus sajūsmināja ne tikai klasiskā mūzika, bet arī rokmūzika. Mūziķis smaidot stāsta, ka, kamēr skolotāji ieskaņojumu starpbrīžos dzēruši kafiju, skolēni ar Doma baznīcas ērģelēm atskaņojuši 1981. gadā Losandželosā dibinātās grupas *Metallica* un īru mūziķa Gerija Moora (Gary Moore) skaņdarbus.

Armands 1992. gadā iestājās Stetsona universitātē Floridā, kur viņa skolotājs bija Alvaro Gomess (Gomez). *American String Teachers Association* vijolnieku konkursā Maiami Armands ieguva galveno balvu (Grand Prix), un pēc universitātes beigšanas 1996. gadā muzicēja kopā ar pasaulē pazīstamiem mūziķiem – Lučiano Pavaroti, Beriju Manilovu (Barry Manilow), Robu Roku (Rob Rock), Richardu Marksu (Richard Marx) un citiem; 2004. un 2005. gadā viņš bijis solists *Ormond Beach* simfōniskā orķestra koncertos, koncertējis ar virkni citu orķestru, tostarp Latvijas Nacionālās operas orķestri. Armands spēlējis pirmo vijoli stīgu instrumentu kvartetos, piedalījies vairākos televīzijas uzvedumos. Floridā viņš nodibināja un diriģēja bērnu un jauniešu

kamerorķestri, kam bijuši koncerti lielās auditorijās.

Parasti rokgrupās galvenais koncertu instruments ir ģitara, un Armands vienbrīd pat apsvēris domu turpmāk spēlēt ģitaru, bet nejauši kādā žurnālā viņš izlasījis rakstu par vijolnieku Marku Vudu (Wood), nopircis vairākas viņa elektriskās vijoles un pats izveidoja oriģinālu instrumentu, elektrisko vijoli ar septiņām stīgām, lai rokmūzikai piešķirtu tās īpatnējo metalliski smago, dārdošo toni. Armands Melnbārdis ir ne tikai vijolo spēles virtuōzs un komponists, bet arī prasmīgs vijolo meistars, kas nemitīgi cenšas uzlabot paša radīto instrumentu.

Armanda māte ir Latvijā labi pazīstamā keramiķe un vairākiem citiem talantiem apveltītā Helga Ingeborga Melnbārde, tātad atkal varētu citēt zināmo sakāmvārdu par ābeli un ābolu.

Mēdz teikt, ka cilvēku raksturo viņam dotais vārds. Armands ir persiešu un irāņu vārds un nozīmē „armijas vīrs”. Armijas vīriem jābūt disciplinētiem, darbspējīgiem, noteiktiem, labi jāapzinās, ko vēlas sasniegt. Šķiet, Armands ir tieši tāds. Viņš vairākkārt piedalījies dažādos labdarības koncertos, 5. janvārī spēlēja *2nd annual Rockers Against Cancer* koncertā slavenajā *Key Club*, Rietumholivudā. Šo koncertu rīkoja *Hollywood Sherriff Productions*, atbalstīja *Cancer Research Foundation* un *Kind for Cures*. Koncerts sākās pulksten septiņos un beidzās īsi pirms diviem naktī, to ievadīja grupas *White Lie*, *Rogue Stallion*, *Stonebreed*, *Octane Mob*, pēcāk spēlēja *Hollywood Hustlers*, *Leatherwolf*, *Mandy Lion*, *Lordz of Rock*. Zāles pustumsā mūziķa Armanda Melnbārža gandrīz vai pārdabiskā enerģija, straujās kustības, gaŗie plīvojošie mati, viņa daudzpusība, pārmaiņus atskaņojot džeza un roka mūziku, vijoles īpatnējā metaliskā dārdoņa rada mistisku noskaņojumu un klausītājiem, iespējams, pār muguru skrēja skudriņas.



Soula Passas un Armands Melnbārdis



Ievēribu guvuši Armanda un viņa kollēgu džeza un klasiskās mūzikas četri tvarti – *The Seventh String*, *Vintage Colours*, *Pure Vanilla Christmas*, ...*Upon The Christmas Night*.

Tīmeklī iespējams noklausīties Armanda Melnbārža priekšnesumu, arī drāmatisku

ASV himnas atskaņojumu un skumju latviešu tautasdziesmu „Gula meitiņa” (angļu tulkojumā *Love Forever*), ko dzied latvieti Dace Kamalija (Kamaly).

Losandželosā Armands Melnbārdis turpina svētīgo mūzikas skolotāja darbu. Viņš nodibinājis *Hollywood Violin & Piano Academy* un ierakstu studiju. Armands apmāca audzēkņus *Randy Rhoads' Mursion School of Music*. Šajā 1948. gadā ģitarista Rendija Rodsa (Randy Rhoads) mātes dibinātajā skolā, ko vada ģitarista brālis Kelle Rodss (Kelle Rhoads), var mācīties dziedāt, spēlēt ģitaru, vijoli, klavieres, sitaminstrumentus. Skolas adrese: *12111 Tiara St North Hollywood, CA 91607*.

Armanda visjaunākajam skolniekam ir tikai četri gadi, vecākajam bijis 87 gadi. Nekad nav par vēlu bagātināt savu dvēseli, fantaziju un iztēli, attīstīt koordināciju un uztveri, paplašināt garīgos apvāršņus, sākot vai atsākot mācīties, ja kādreiz spēlēts kāds instruments.

Ar Armandu var sazināties pa tālruni: 386-295-1888 vai e-pastu: [ArmandHimself@gmail.com](mailto:ArmandHimself@gmail.com)

Dzīvojot Floridā, Armands reizēm mūzicēja St. Pētersburgas latviešu biedrības namā. Kad mums būs laime dzirdēt Armanda smeldzīgās vijoles skaņas mūsu namā? Viņš spēlē arī klasisko vijoli un klavieres.

Armands Melnbārdis ir iestājies Dienvidkalifornijas latviešu biedrībā, viņš vairākkārt bijis latviešu namā kopā ar savu draudzeni grieķieti, aktrisi, modeli un dejotāju Soulu Passas.

Vairāk par Armanda mūziku var uzzināt vietnē:

[www.vio7.com](http://www.vio7.com)

A. M.



## Sekmīgas sportistes



Ance Trapse

Mia Trapse

Tūkstošozolu pilsētas 9-10 gadu vecumgrupas izlases softbola vienība, kuŗas dalībnieces ir Losandželosas latviešu skolas audzēknes Ance Trapse un Mia Trapse, piedalījās Encino pilsētas *Winter Slammer 2012*. Vienība izcīnīja otro vietu. Ance Trapse ieguva MVP (Most valuable player) nosaukumu ceturtdaļiņā spēlē; Mia – pusfināla spēlē. Abas meitenes turpinās spēlēt pilsētas līgā jaunajā sezonā, kas sāksies martā.

## Aicinājums slēpotājiem!

Jānis un Karena Karpi no Arkanzas aicina latviešu slēpotājus tikties 2013. gadā no 16. līdz 24. martam *Snowmass*, Kolorado. Apmešanās viesnīcā *Westin Wildwood*; istabas var rezervēt, zvanot: 1-888-625-4988 vai tīmeklī: [www.westin.com](http://www.westin.com)

Slēpotāji un arī neslēpotāji, kuŗi vēlētos piedalīties izbraukumā, var sazināties ar Jāni un Karenu Karpiem, zvanot, tālr. 501-525-0442 vai rakstot, e-pasts: [ARKNSAW@aol.com](mailto:ARKNSAW@aol.com)

**PĀRDOD ZEMGALES TAUTASTĒRPU**  
Brunči ar rozītēm, apakšsvārki, linu kreklis, rūsas krāsas ņieburs ar piecām sudraba pogām, josta, izšūta balta sievas aube, sarkans ciets vainags, mazāks mīksts sarkans vainags, zaļš lakats ar bārkstīm, vilaine ar bārkstīm, trīs mazas sudraba saktiņas. Iz-mērs: 10-12 (ASV).Cena \$500. Piedāvāju pirkt arī Kārļa Greciona darinātas sudraba zīļu krelles, apm. 29 collas (25 zīles); \$700. Tālr.: 760-565-6135

**Jauna satikšanās vieta**  
**LATVIEŠIEM Amerikā**  
**WWW.LATVIANUSA.COM**

## Atmiņas par Sibīriju

Latviešu namā 20. janvārī viesojās Sibīrijas bērnu fonda projektu vadītāja Baiba Ārenta. Viņa ir ilggadēja fonda darbiniece, plānojusi un piedalījies četros ceļojumos uz Sibīriju. Pēdējos gados šajos ceļojumos kopā ar filmētājiem devās apmēram 30 cilvēku. Daļa līdzbraucēju ir 1941. un 1949. gadā izsūtītie bērni, tagad jau sirmgalvji. Viņi atgriežas, lai izstaigātu jaunības takas un apkoptu vecāku un vecvecāku kapu kopiņas. Ceļojumā piedalās arī cilvēki, kuŗu tuvi draugi neatgriezās dzimtenē. Baiba Ārenta pastāstīja, ka filmētāji dodas uz Sibīriju, lai paspētu iemūžināt atmiņas un atstātu liecību nākamām paaudzēm par Latvijas tautas traģēdiju.

Parasti ceļojumi ilgst divas nedēļas, tie notiek pēc 1941. gada 14. jūnijā aizvesto piemiņas dienām. Ceļojuma dalībnieki brauc ar nakts vilcienu uz Maskavu, vai ar lidmašīnu, lai ietaupītu laiku. Visi lidojumi uz citām vietām Krievijā sākas un beidzas Maskavā. Pērn no Maskavas braucām septiņas stundas ar lidmašīnu uz Blagoveščensku Amūras apgabalā pie Ķīnas robežas. Tur pavadījām trīs dienas, tiekoties ar dažiem latviešiem, apmeklējot kapsētas un novietojot mūzejā piemiņas plāksni aizvestajiem. Ceļojumu turpinājām ar vilcienu, trīs diennaktis braucot pa mežaino apvidu un gar skaisto Baikāla ezeru rietumu virzienā uz Kansku. Pēc tam ar autobusu devāmies uz Krasnojarsku un 19. gadsimta latviešu ciemu Suchanoju. Pēc divu nedēļu piedzīvojumiem no Krasnojarskas ar lidmašīnu atgriezāmies Maskavā, kur pirms lidojuma atpakaļ uz Rīgu paspējām paciemoties Latvijas vēstniecībā.



Baiba Ārenta un Aivars Jerumanis

Namā noskatījāties trīs režisores Dzintras Gekas īsfilmas: „Bērnības zemē Sibīrijā” – 2012. gada ceļojuma fragmentus; „Kur palika tēvi?” – par ceļojumu uz Vjatlagu 2011. gadā; fragmentus no dokumentārfilmas par barikāžu dienām 1991. gadā un filmu operātoru Gvido Zvaigzni.

Dzintra Geka un Pēteris Vasks kopā ar scēnāristu Agri Rudēviču un filmētāju Aivaru Lubānieti tikmēr viesojās Čikāgā, Ņujorkā un Vašingtonā, tiekoties ar latviešiem un dokumentējot atmiņu liecības par bēgļu laikiem Vācijā pēc Otrā pasaules kara. Top Dzintras Gekas nākamā filma – „Dievputniņi”.

Šovasar jūlijā paredzēts ceļojums uz Sibīrijas attālāko nostūri Magadanu, kur tika noņemti izsūtītie latvieši. Rietumu apgabala prāvests Kārlis Žols nolēmis piedalīties ceļojumā un, iespējams, viņam pievienosies arī daži Sanfrancisko latviešu ev. lut. draudzes jaunieši. Varbūt arī kāds Losandželosas jauniešis labprāt dotos šādā vienreizējā, dēķu pilnā ceļojumā. Informāciju par ceļojumu uz Sibīriju var iegūt, zvanot šī raksta autoram. Apsoļu visus atvest atpakaļ sveikus un veselus.

Aivars Jerumanis

## Ziemeļkalifornijas latviešu kreditsabiedrība

(dibināta 1969. gadā)

**Noguldījumi:** par noguldījumiem, kuŗi pārsniedz \$100, dividendes izmaksā četras reizes gadā; brīva dzīvības apdrošināšana, ja noguldījuma summa ir vismaz \$3000 un ZKLKS biedra vecums nepārsniedz 70 gadu. Noguldījumiem līdz \$250 000 garantēta federālā apdrošināšana (NCUA)

**Aizdevumi:** noguldījumu nodrošināti; jaunām un lietotām automašīnām; kreditkaršu parāda dzēšanai; divu galvotāju nodrošināti; paraksta nodrošināti; brīva dzīvības apdrošināšana aizdevumu apmērā līdz \$20 000 un ja persona, kas vēlas aizņemties, nav pārsniegusi 70 gadu vecumu

**Naudas sūtīšana uz Latviju:** norādot Latvijas un ASV korespondējošās bankas informāciju, kā arī saņēmēja vārdu un konta numuru, naudu ieskaitīs saņēmēja kontā divu dienu laikā. Nosūtīšanas izmaksa: \$20. Čeki izrakstāmi: *Northern California Latvian Credit Union*

**Pasta adrese:** *Northern CA Latvian Credit Union*

P. O. Box 460429 San Francisco, CA 94146

Tāl.: 415-643-9926; e-pasts: [latviancu@global.net](mailto:latviancu@global.net)

**Darba laiks:** otrdienās un ceturtdienās no plkst. 6.00 -8.00 pm. Biroja vadītāja **Sanita Vilgerte**, tālr.: 415-643-9926; Aizdevumu komitejas loceklis Dienvidkalifornijā **Arnis Tūbelis**, tālr.: 415-334-6606



## Mūsējie aizbrauca uz Vašingtonu un uzvarēja!

Latvijas vēstniecībā Vašingtonā 12. janvārī visas dienas garumā notika trešais gadskārtējais novusa turnīrs „Vēstniecības kauss 2013”. Sacensību 36 dalībnieki, pārstāvot visas paaudzes, bija no Kalifornijas, Ņujorkas, Ņudžersijas, Vašingtonas un Baltimoras – 28 latvieši un astoņi Vašingtonas igauņi.

Turnīrā piedalījās pieci Losandželosas novusisti – Vilnis Auziņš, Jānis Daugavietis, Francis Dižgalvis, Agris Priede, Pēteris Staško. Viņus lidostā sagaidīja un uz viesnīcu aizveda turnīra rīkotājs, Latvijas vēstniecības ASV pārvaldnieks Valdis Bormanis. Mūsējie Vašingtonā ieguva nosaukumu „Losandželosas piecīši”.

Turnīru atklāja Latvijas vēstnieks ASV Andris Razāns, sportisti nodziedāja Brigitas Rītmanes komponēto „Novusa himnu” ar Andra Rītmaņa vārdiem. Pirms turnīra visiem sportistiem iedeva lapiņas ar tekstu „Novusa himna” skanēja arī sacensību beigās.

Novusa turnīru rīkotājs Valdis Bormanis uzņēmās arī tiesneša pienākumus. Vēstniecība pateicas Vašingtonas latviešiem, kuŗi palīdzēja sagādāt novusa galdus.

Pirmo vietu gan dubultspēlēs, gan individuālās sacensībās ieguva Agris Priede no Kalifornijas. Apbalvojumus uzvarētājiem pasniedza vēstnieks A. Razāns.

Uzvarētāji dubultspēlēs:

1. Agris Priede un Pēteris Staško (Losandželosa)
2. Ilmārs Krasts ar dēlu Juri Krastu (Merilenda)
3. Jānis Laubergs (Ņujorka) un Jānis Daugavietis (Losandželosa)

4. Ivo Mogiļņijs (Latvijas militārais atašejis ASV) un students Mikus Bormanis

Individuālās spēlēs:

1. Agris Priede (Losandželosa)
2. Jānis Daugavietis (Losandželosa)
3. Jānis Laubergs (Ņujorka)
4. Francis Dižgalvis (Losandželosa)

Šoreiz pirmo reizi notika turnīrs sievietēm.

1. Līze Zālīte (Ņudžersija)
2. Daina Bīriņa-Krasta (Merilenda)
3. Svetlana Bormane (Latvijas vēstniecības saimniecības pārzine)

4. Ilze Vītuma (Latvijas vēstniecības trešā sekretāre un konsule).

Turnīra laikā dalībniekiem piedāvāts garšīgs ēdiens, arī Rīgas Zelta alus.

Mūsu sportisti ir ļoti apmierināti ar ceļojumu un gata-vojas sarīkot turnīru arī Losandželosā, uzaicinot dalībniekus no citām valstīm – Kanadas, Vācijas, Austrālijas. Protams, īpaši gaidīti būs Ņujorkas un Vašingtonas novusisti.



**Novusa spēlētāji no Losandželas pie Latvijas vēstniecības ēkas Vašingtonā; no kreisās: Francis Dižgalvis, Agris Priede, Vilnis Auziņš, Jānis Daugavietis, Pēteris Staško**



**Latvijas vēstnieks ASV Andris Razāns (vidū) un novusa turnīra uzvarētāji dubultspēlēs Agris Priede (pa labi) un Pēteris Staško**

Foto: Valts Vītums

## Andreju Zinbergu pieminot



Andrejs Zinbergs dzimis 1928. gadā Rīgā. Viņa māte strādāja Āgenskalna aptiekā, tēvs Rīgas dzelzceļu stacijā. No tēva stāstiem secinu, ka mācīties pamatskolā viņam ne visai patika, un tāpēc tēvs viņu reizēm nopēris. Spigtākie stāsti, ko atceros – viņš ar gludekli dzīvokļa grīdā izdedzinājis caurumu, tintē mērcējis meiteņu bizes, atzīmju grāmatā divinieku pārlaboja par labāku atzīmi (viņu pieķēra). Ir vēl citi. Dzīve Latvijā nebija ilga. Krieviem ienākot, ģimene bēga uz Austriju un apmēram pēc gada pārcēlās uz bēgļu nometni Memingā, Vācijā. No turienes Andrejs Zinbergs izceļoja uz Ameriku, lai Anaheimā plūktu apelsīnus. Gandrīz netika. Viņš bija pieteicies citā darbā, bet pārprata vācu valodā rakstīto piedāvājumu. Māte saprata, ka darbs paredzēts ogļraktuves, un to noteikti nevajadzētu pieņemt. Viņa tūlīt devās iesniegt atlūgumu no šī darba. Apelsīnu plantācijā Anaheimā Andrejs Zinbergs strādāja apmēram gadu, vecāki iebrauca vēlāk. 1950. gada decembrī viņu iesauca ASV kaņādienestā. Atgriezies no Korejas, viņš ar vecākiem nopirka māju Anaheimā. Tajā laikā sākās arī viņa gaitas teātrī. A. Zinbergs rakstīja, ka pirmā luga, ko izvēlējusies, bijusi Rūdolfā Blaumaņa „Ļaunais gars”: „Atceros tikai dažus, kuņi piedalījās šajā izrādē: Anita Kalniņa, Augusts Priede, Žubīte (priekšvārds aizmirsies). Mēģinājumi notika svētdienās Holivudā, Zelmas Skujiņas dzīvoklī. Mūsu šoferis bija Ilgvars Dižgalvis, viņš aktierus ar savu auto nogādāja Holivudā. Dažreiz vecais dodz apstājās, tad aktieriem to vajadzēja stumt.”

Dažus gadus vēlāk Andrejs Zinbergs apprecējās ar Rutu Jaunzemi. Diemžēl Ruta (un viņu nedzimušais dēls) nomira. Tēvs par to daudz nerunāja. Vēlāk viņš iepazinās ar Ilgu Lazdiņu. Viņi apprecējās. Drīz piedzimu es, pusotru gadu vēlāk mans brālis Juris.

Man ir mīļas jaunības atmiņas: nedēļas nogales latviešu skolā, vasaras bērnu nometnē, no dārzā augošām plūmēm, aprikozēm un firziķiem mēs vārijām ievārijumu, tika darīts arī vīns. Reiz piedzirdījām slimu vistu, cerēdami to izārstēt, atmiņā iespiedies piedzīvojums ar tunas skārdenēm. Taču par to citreiz. Man atmiņu gubu gubām.

Prātā palikuši daži citi piedzīvojumi. Sestdienas rītos tētis mūs modināja ar Kārļa Skalbes dzejoli „Rīts”. Pusai zmidzis dzirdēju viņu skandējam: „Vēl sapņu meitiņa glaužas man klāt, grib mani vēl saldi midzināt...” Centos palīst zem palagiem un atraidīt šo nepatīkamo īstenību. Nekā. Bija laiks celties. Un tā man radās zināma cieņa pret dzeju, ko tēvs ļoti cienīja. Droši vien, ja viņam nebūtu jā rūpējas par diviem maziem puisēniem, viņš rakstītu. Tā arī iznāca. Viņš ķērās pie darba, kad uz kādu laiku uzņēmās latviešu skolas vadību. Tēvs vakaros sēdēja pie rakstāmmašīnas un ar diviem pirkstiem spaidīja taustiņus. Viņš pārrakstīja gramatikas grāmatas, saīsināja lugas un iestudēja tās ar bērniem. Kādā piemiņas rakstā viņš stāsta: „Visdziļāk atmiņā iespiedies, ka jaunākā klasē, kur mācīju latviešu valodu, reiz uzdevu iemācīties dzejoli «Ir māte mani mācījusi», autoru neatceros. Vēlāk dzirdēju, ka kāds jauniešis Mātes dienā to bija deklamējis mātei kā pateicības dāvanu.”

Andrejs Zinbergs bija inženieris. Šķiet, šī profesija viņam tā patika. Pirms aiziešanas pensijā 1989. gadā viņš divpadsmit gadu strādāja kompānijā *Hughes Aircraft*. Varbūt viņš būtu meklējis citu darbu, bet saslīma māte. Tēvs droši vien saprata, ka kopšana būs ilga un nopietna. Zinu, viņš bija sarūgtināts, jo pirmā sieva agri nomira, un tagad slima un jākopj otrā sieva. Tomēr šajos gados viņš daudz ko paveica. Pārtulkoja vairākas lugas no angļu valodas un dažas arī iestudēja – „Kopīgā atvaļinājumā”, „Tikai mieru”, „Čārlija krustmāte”, „Sirds draugi un sirds draudzenes”. „Amadeus”, Esmu laimīgs, ka dažās varēju piedalīties.

Tēvs nolēma uzrakstīt lugu bērniem saistītā valodā. Iespējams, tas bija turpinājums viņa darbiem latviešu skolā. Viņš vēlējās iesaistīt bērnus latviešu teātrī pieaugušu aktieru vadībā. Tā radās „Skudra un sienāzis”. Šis darbs viņam sagādāja lielu prieku. Tajos laikos viņa pirksti daudz kustējās, ne tikai skaņot datora taustiņus, bet arī skaitot zilbes un atskaņas. Tikko tēvam kas ienāca prātā, pirksti sāka kustēties. Tas notika pie vakariņu galda, krēslā sēžot, braucot ar auto, vienalga kur. Ar laiku pirkstu kustības samazinājās, bet varēja redzēt, ka rokas muskuļi kaut ko dara. Cits domātu, ka tā kāda nervu kaite – varbūt sens ievainojums.

Tēvs dzejoja, un pirksti nemitējās kustēties. Domāju, viņš jutās gluži kā sienāzis:



*Dzīve šē būs jauku jaukā,  
Šādā puķu raibā laukā.  
Uzvilkšu es zaļu jaku,  
Lēkšu trādirīdi traku.*

Ar laiku tēvs sarakstīja vairākas grāmatas bērniem. Katra grāmata ir ar ilustrācijām, lai bērniem būtu ko skatīties un krāsot.

Diemžēl ar laiku mātes veselība pasliktinājās, viņas kopšanai vajadzēja vairāk laika. Drīz pēc mātes nāves tēvu ķēra trieka un rakstīt kļuva par grūtu. Laiku pa laikam viņš izdomāja kādu dzejoļi:

*Ja grib dzirdēt dzejoļi,  
Paklausies tad par zvirbulīti,  
Kas pa koka zariem lēkā,  
Graudus meklē tur un brēkā.  
Vējš to žūžo, būris kritīs,  
Putnu kājiņu tas sitīs.  
Putns klieds, skaļi brēks,  
Vienā kājā projām bēgs.  
Tas ir viss, ko tagad teikšu,  
Pantus rakstīt šoreiz beigšu.  
Pietiek pūlēties un strādāt,  
Saldējumu tā sev gādāt.*

Tēvs nomira slimnīcā 2012. gada 5. decembrī pulksten vienpadsmitos vakarā. Dienu iepriekš bijām aizbraukuši, domāju, ka drīz varēsim vest viņu mājās. Tas neizdevās.

Rakņājoties pa papīriem, man ienāca prātā, ka ne



**Andreju Zinbergu pēdējā gaitā izvadīja mācītājs Dāvis Kaņeps**

pārāk sen redzēju irbulīti, ko tēvs lietoja, mācot maziem puisīšiem latviešu gramatiku. Irbulītis ir pazudis. Palikušas tikai viņa pamācības.

Tēva un mātes pelnu urnas apbedīja 2012. gada 22. decembrī *Forest Lawn* kapsētā, kur jau atdusas Andreja Zinberga vecāki un pirmā dzīvesbiedre Ruta.

Mākslinieks Teodors Liliensšteins darina attēlus tēva pēdējai stāstu grāmatai un cer darbu pabeigt līdz jūnijam.

**Mārtiņš Zinbergs**

## CITĀTI

Aktieris **Pēteris Gaudiņš** intervijā „Gudrība – dzīvot viegli” Inai Eglītei žurnālā „Ievas Stāsti” 2012.g. Nr. 4.:

„...nav jābrīnās, ka Latvijā esam, kur esam. Virspusējība, amerikāniskais platais smaids, kaut dvēsele skumst. Un paši brīnāmies, kāpēc cilvēki kļūst tik sekli savās interesēs. Tāpēc es ienīstu dzelteno presi, jo tā ražo seklumu, psīche iegūst aplamus orientierus, jaunieši sabojā savu dzīvi.”

\*\*\*

Rakstnieks **Aivars Kļavis**: „... kādreiz cilvēki lasīja grāmatas. Tagad labākajā gadījumā sagaida otrdienu, kad iznāk „Kas jauns?” un „Privātā dzīve”, izšķirsta tos, tad vakarā ieslēdz televīzijas aprātu, paskatās kādu filmu, no kuņģam 90% ir galīgi štrunti... Un tas ir viņu logs uz pasauli. Tad, ko tur brīnīties, ka cilvēki no pasaules redz tieši tik daudz, cik lieli ir šie viņu logi.”

## Ziedojumi DK latviešu biedrībai ar gada maksām

**Lolita Bola (Ball) \$25; Zenta Cīrule \$15; V. Dombrovskis \$5; Lidija Dubova \$300; Ināra Erdei \$40; Iveta Karge \$25; Rainis Krīgens \$25; Rita Gernatovska \$35; Gudrīte un Guntis Kuškēvici \$100; Mirdza Lasmane \$50; Norma Leonarda \$25; Valtrauta un Pēteris Simsoni \$20; Velta Purmale \$50; Biruta Repecka \$25; Maiga Vanaga-Volfa (Wolf) \$225, Aira Veisa \$50.**

Dienviidlaifornijas latviešu biedrības valde pateicas par visiem ziedojumiem; tie sagādā iespēju piešķirt stipendijas latviešu skolas audzēkņiem, lai viņi varētu mācīties vasaras vidusskolās, bērnu nometnēs un piedalīties Amerikas latviešu apvienības rīkotajos „Sveika, Latvija!” ceļojumos.

## JOCIŅI

„Šodien ir tik karsts, ka labprāt neko mugurā nevilktu,” saka Pēteris, iznākdams no dušas. „Ko gan teiktu kaimiņi, ja es tagad sāktu pļaut mauriņu?”

Elze nav uz mutis kritusi un atbild: „Droši vien viņi nodomātu, ka esmu apprecējusies ar tevi tikai naudas dēļ.”

\*\*\*

Zēns grēksūdzē atzīstas: „Es strautā iemetu vaboli”.

Priesteris viņu mierina: „Tas nav nekāds grēks.”

Nākamais zēns saka to pašu: „Priesterā kungs, es strautā iemetu vaboli.”

„Tas nav grēks, manu zēn.”

Pienākot trešajam zēnam, priesteris jautā: „Vai tu arī strautā iemeti vaboli?”

„Nē, priesterā kungs, es esmu Vabole.”

\*\*\*

„Ar savu talantu es noteikti varētu būt teātrī,” lielās Ilze.

Viņas brālis smiedamies noteic: „Tev noteikti tur ielaistu, ja tev būtu arī biļete.”

\*\*\*

Divi dzērāji klunkuro uz mājām. Pa ceļam viens paceļ nokritušu maciņu, ieskatās tajā un tūlīt atkal noiet.

„Tur iekšā nekā nebija?” jautā otrs.

„Vienīgi viltota naudas zīme!”

„Kā, tikai acis uzmetot, to zini?”

„Vai esi kādreiz redzējis simtnieku ar trim nullēm?”

\*\*\*

Vai tiesa, ka jāizvairās, lai melns kaķis nešķērsotu ceļu, jo tas nozīmē nelaimi?” dēls jautā tēvam.

„Cilvēkam varbūt ne, bet pelei gan!”

\*\*\*

Ilzīte tur rokās savu jauno kaķi un viņu glauda. Kaķis sāk murrāt un viņa jautā: „Māmiņ, kā šo motoru var izslēgt?”



**Piedāvāju gatavot cienastu un klāt galdus kāzās, piemiņas dienās, jubilejās; var pasūtīt kliņģeri, pīrāgus ar speķi vai kāpostiem jebkuŗā laikā un jebkuŗam sarīkojumam; par cenu sazināties, zvanot Pegijai, tālr.: 310-908-6993  
1700 Malcolm Ave. #102,  
Los Angeles, CA 90024  
e-pasts: [pegijat@inbox.lv](mailto:pegijat@inbox.lv)  
vai: [pegijakalninataube@yahoo.com](mailto:pegijakalninataube@yahoo.com)**



### **NEKUSTAMĀ ĪPAŠUMA PIRKŠANA, PĀRDOŠANA UN IZIRĒŠANA;**

**PALĪDZĪBA, MAINOT DZĪVESVIETU AMERIKĀ VAI PĀRCEĻOTIES UZ LATVIJU; BEZMAKSAS KONSULTĀCIJAS: MĀJAS VĒRTĪBAS NOTEIKŠANA DAŽU STUNDU LAIKĀ; MĀJAS SAGATAVOŠANA PĀRDOŠANAI; TIRGUS TENDENČU ANALIZE; KVALIFIKĀCIJA AIZŅĒMUMIEM MĀJU IEGĀDEI, PĀRFINANCĒŠANA u. c.**

**IKVIENU LAIPNI KONSULTĒS UN PALĪDZĒS NOKĀRTOT DARĪJUMU NEKUSTAMO ĪPAŠUMU EKSPERTS:**

**MĀRTIŅŠ LEIKARTS**

tālr.: 310-717-7577;

e-pasts: [martin@shorewood.com](mailto:martin@shorewood.com)



### **Dr. JURIS BUŅĶIS**

labprāt atbildēs uz jautājumiem par kosmētiskām procedūrām

e-pasta adrese: [bunkis@ocps.com](mailto:bunkis@ocps.com)

biroja tālruņa numurs: 949-888-9700;

30212 Tomas, Suite, 275

275 Rancho Santa Margarita, CA 92688

mājaslapa: [www.orangecountyplasticsurgery.com](http://www.orangecountyplasticsurgery.com)



Iespēšanas, kopēšanas un dizaina darbi

**Pēteris Brecko**

26450 Ruether Ave, Unit 205

Santa Clarita, CA 91350

Tālr.: 818-783-4900

e-pasts:

[LandmarkPC@sbcglobal.net](mailto:LandmarkPC@sbcglobal.net)

Pēteris Brecko iespēž arī mūsu biļetenu!

Remontus veic Vilnis Auziņš, tālr.: 818-692-6063



# Draudzes Ziņas



Foto: Tamāra Rūse

**Ak tu priecīga,  
Ak tu svētīga, Augšamcelšanās dienīņa!  
Akmens ir vēlies, Kristus ir cēlies.  
Priecājies, priecājies, draudze!**

## **DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES AMATPERSONAS**

<b>Draudzes priekšniece Tamāra Rūse: 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677</b>	<b>949-443-2150</b>
<b>Kasiere Dace Pavlovska: 3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065</b>	<b>323-255-4215</b>
<b>Sekretāre Daina Ābele: 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672</b>	<b>949-443-5170</b>
<b>Dāmu komitejas priekšniece Liene Linde: 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291</b>	<b>310-396-5244</b>
<b>Dāmu komitejas kasiere Viola Lāce: 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063</b>	<b>805-522-0185</b>

**\*Draudze ir bez mācītāja. Lūdzu zvanīt kādai no draudzes amatpersonām, ja nepieciešama palīdzība  
Baznīcas adrese: 1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**

## **DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES IZDEVUMS**

## DRAUDZES DZĪVES KALENDĀRS

**10. marts, plkst. 11:00**

Ciešanu laika ceturtais svētdienas dievkalpojums  
ar dievgaldu; prāvests Kārlis Žols

**31. marts, plkst. 9:00**

Kristus Augšāmcelšanās dievkalpojums;  
māc. Aivars Ozoliņš  
Pēc dievkalpojuma Lieldienu brokastis baznīcas lejas  
zālē (ar groziņiem); visi sirsnīgi aicināti piedalīties!

**7. aprīlis, plkst. 11:00**

Baltās svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu;  
prāvests Kārlis Žols

### DIEVKALPOJUMU STATISTIKA

Datums	Dalībnieki	Dievgaldnieki	Kollekte	Caurmēra devums	Bērni	Piezīmes
24. dec.	110		\$981	\$8.92	15	Mācītājs A. Ozoliņš
13. janv.	31		\$576	\$18.58		Mācītājs A. Ozoliņš
3. febr.	33	25	\$617	\$18.70		Prāvests K. Žols

### BAZNĪCAS GADA GRĀMATU 2013. gadam

var iegādāties pirms vai pēc dievkalpojuma no draudzes darbiniekiem; cena \$20.00

### LŪGUMS

**Lūdzam nokārtot draudzes nodevu par 2013. gadu!**

**Draudzes nodeva – \$250.00; studentiem –\$60.00**

(uzvārds, vārds)		\$	
Ziedojums draudzes vajadzībām		\$	
Ziedojums draudzes dievnama remontiem		\$	
Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā		\$	
Ziedojums Neretas bērnu pusdienām		\$	
<b>KOPĀ</b>		<b>\$</b>	

Lūdzu aizpildīt un ar čeku, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*, nosūtīt:

Dace Pavlovskā  
3911 Scandia Way, Los Angeles, CA 90065



## Kristus ir augšāmcēlies!

1. Un kad sabata diena bija pagājusi, tad Marija Magdalēna un Marija, Jēkaba māte, un Zalome pirka dārgas svaidāmās zāles, lai ietu un Jēzu svaidītu.

2. Un pirmajā nedēļas dienā ļoti agri, saulei lecot, tās gāja uz kapu.

3. Un runāja savā starpā: Kas mums novels akmeni no kapa durvīm?

4. Un paskatīdamās tās redzēja, ka akmens bija novels; tas bija ļoti liels.

5. Un kapā iegājušas, tās redzēja kādu jaunekli pa labo roku sēžam, apģērbtu garās baltās drēbēs. Un tās izbijās.

6. Bet viņš tām sacīja: „Nebīstieties! Jūs meklējat Jēzu no Nacaretas, kas bija krustā sists; Viņš ir augšāmcēlies, Viņš nav šeit: redziet še to vietu, kur Viņu nolika;

7. Bet noeita un sakait to Viņa mācekļiem un Pēterim, ka Viņš jums papriekšu noies uz Galileju, tur jūs Viņu redzēsīt, kā Viņš jums ir sacījis.”

8. Un tās izgāja ārā un bēga no kapa, jo drebēja un bailes tās bija pārņēmušas, tās nesacīja nevienam nenieka, jo tās bijās. (Marka ev. 16, 1-8)

Dzīvojot līdz tam, ko evaņģēliji vēstī par agro stundu (vēl nakts!), kuņā klūpot, krītot uz Kristus kapu tautās Lieldienu rīta sievas, jāsaka pavisam skaidri: Ceļš uz *augšāmcēlšanās* pieredzi nav viegls.

Mēs arī vairs neesam bērni, arī mums vispirms jāiziet caur Lielo Piektdienu un Golgatu. Un tas ir pavisam citādāk Ziemsvētkos, nākot bez jebkādiem traucējumiem pie eglītes un Bērniņa silītē, ar visiem pazīstamām un mīļām Ziemsvētku dziesmām. Turpretim Lieldienu rīta ceļā, ceļā uz dzīvo Kristu, jāpārvar daudz traucējumu un šķēršļu.

Šos šķēršļus evaņģēlijs apzīmē ar vārdu *akmeņi*. Un tie ir smagi... Smagi arī mums, gluži kā pirmajiem mācekļiem – bailes, nemiers, šaubas, izmisums, nakts tumša, slepena vainas sajūta (mēs Viņu atstājām!) – mūsu akmeņi. Evaņģēlijs atklāj, ka šiem akmeņiem *netiek* pāri – to var tikai tad, ja ir *karstas sirdis*. Kas spēj agri celties Lielās Dienas rītā? Ne kādas peļņas dēļ, ne ģimenes dēļ, ne savas veselības dēļ, arī ne draudzes dēļ, bet ceļas *Kristus* dēļ. Tātad, ko vajaga, lai mēs kļūtu par Lieldienu cilvēkiem? Vispirms – karstas sirdis Kristus dēļ – *entuziasmu*.

Vai tas viss? Nē! Jālasa Lieldienu evaņģēlijas tālāk – sievietēm taču jāzina, kurp iet, ko darīt, tas ir – jābūt *kompetentām*. Kompetentie, zinošie entuziasti.

Un vēl tālāk – trešā lieta, varbūt pati galvenā: *godīgums*. Kur tad tas izpaužas Lieldienu stāstā? Tas mums

nepieciešams, kad nonākam pie Lieldienu rīta lielā pārsteiguma. *Kaps ir tukšs!* Dzīvais Kungs nav materiālā ierobežots! Ar visu kompetenci un entuziasmu, izrādās, iets nepareizi. Nu jāiet citā virzienā, *prom* no kapa!

Lūk, tikai tad pats Dzīvais nāk pretī, uzrunā. Viņš ir uzvarējis pašu smagāko un grūtāko. Viņš dzīvo, – un pagriež mūs, godīgos meklētājus, citā virzienā, modina un stiprina mūsu gara acis. Kādēļ? Lai Lielās Dienas rītam būtu turpinājums! Lai nepietrūktu entuziasma, kompetences, godīguma.

Tā ir Lieldienu vēsts: Viņš dzīvo! Katru gadu, un jau divus gadu tūkstošus. Dzirdiet, pretinieki, apšaubītāji, vienaldzīgie! Dzirdi, nāve!

Šajā prieka un jaunās dienas nojausmā nu dalāties arī mēs, kad šajā stundā līdz ar kristiešu miljoniem visās tautībās, rasēs, vecumos un valodu valodās skan: *Christus surrexit, Christus ist auferstanden, Christ has resurrected*, tad arī mēs pievienojamies savā mīļajā latviešu valodā: Kristus ir augšāmcēlies, patiesi augšāmcēlies!

Prāvests Modris Plāte  
(Ceļa Biedrs, 1994. gada aprīlī)

## DRAUDZES LOCEKĻU DZIMŠANAS ATCERES DIENAS MARTĀ

1. Richards Teteris, Vilhelms Zaķis
2. Velga Krūkle
12. Laila Reimane
13. Skaidrīte Jakobsone
17. Augusts Lejnicks
21. Pārsla Blāķe
22. Tamāra Rūse, Līga Sviksa
27. Tāļivaldis Paegle
31. Maija Paegle, Jānis Taube Sr., Ariāna Vītola

## APRĪLĪ

1. Liene Zemjāne
6. Sandra Tolka
10. Annija Tetera
11. Dzintra Švarca
15. Tāļivaldis Dumpis
18. Anita Circene, Aira Veisa
21. Sarma Zemjāne
26. Jānis Janavs
27. Aleksandrs Berkolds, Gunārs Krūmiņš
29. Velta Nichola, Valdis Pavlovskis

*Sirsnīgi sveicam visus jubilārus!*  
*Draudzes padome*

Lūdzu ziņot Tamārai Rūsei vai Dainai Ābelei, ja kāds izlaists

## ZIEDOJUMI

### DRAUDZES VAJADZĪBĀM

A. Ābele \$150; L. Kārklīņa \$40; V. Kārklīņš \$40; G. Krūmiņš \$50; B. Meiere \$100; G. Rēpiņš \$50; J. Ripa \$750; M. Rosentāle \$10; J. & D. Taubes \$300; S. Upeniece \$50

### NERETAS BĒRNU PUSDIENĀM

E. Brauķe \$100; L. Dorša \$150; B. Meiere \$125; G. & G. Kuškēvici \$100; M. Rosentāle \$10; J. & D. Taubes \$100; S. Tūbele-Kurmiņa \$150

### REMONTIEM

A. Moora \$250; M. Rosentāla \$20

### MĀSU DRAUDZĒM

M. Rosentāla \$100; J. & D. Taubes \$100

### ZIEMSVĒTKOS

A. Ābele \$200; D. Ābele \$250; R. Ābele \$25; E. Brauķe \$50; J. & A. Avoti \$50; A. & P. Berkoldi \$250; Z. Cīrulle \$50; A. Blūmentāls \$500; G. & R. Boršteini \$25; L. Dorša \$25; T. & Z. Dumpji \$200; E. Dumpis \$25; C. Freiberga \$100; G. & A. Freibergi \$50; I. Jankovska \$20; L. Gonia \$100; P. & D. Freimaņi \$100; S. Gulbe-Puķēna \$50; E. & S. Jakobsoni \$30; K. Karami & S. Šūmane-Karami \$50; K. & K. Kalēji \$50; J. Kivuls & S. Kreišmane \$500; V. Ķeris \$25; J. & O. Kļaviņi \$250; G. & G. Kuškēvici \$200; K. Laurs \$50; J. & V. Lāči \$200; M. Lasmane \$100; A. & A. Lejnieki \$200; G. & L. Lindes \$200; K. Linde \$100; Nora Mičule \$10; Matsonu ģimene \$50; M. McPartland \$50; K. Millers \$50; S. Millere \$50; A. Murphy \$50; T. & M. Paegles \$500; V. & D. Pavlovski \$200; O. Pence \$50; V. & S. Pētersoni \$150; L. Pomere \$35; N. Priedīte \$100; V. Purmale \$50; H. Skuja \$100; P. & S. Purmaļi \$50; E. & D. Reimaņi \$75; A. Teteris \$50; E. & T. Rūši \$200; G. & B. Šulci \$150; P. & V. Simsoni \$25; A. & G. Stantoni \$488; Z. Teteris \$250; S. Upeniece \$50; A. & C. Treides \$100; A. & D. Tūbeļi \$500; E. Vanags \$100; O. & C. Tūbeļi \$1000; D. & S. Vaļļi \$25; A. Veisa \$50; V. & A. Vītoli \$100; F. & M. Volfi \$200; V. Žagars \$50; V. & D. Zaķi \$50. (Šie ziedojumi saņemti līdz 2013. g. 3. februārim.)

„Zvanniķiem” 2013. gadā saziēdota \$25. Lūdzam neaizmirst iemest kādu centu vai dolaru „Zvanniķu cūciņā” baznīcas priekštelpā. Draudzes padome pateicas par ziedojumiem!

Pieteikumu puķu novietošanai uz altāra pieņem Biruta Šulca, tālr.: 626-443-8464, e-pasts: [birschultz@att.net](mailto:birschultz@att.net)

Dievnamā pie ieejas ir kalendārs, kur var pierakstīties; lūdz uzrakstīt zīmīti un iedot mācītājam pirms dievkalpojuma, ja puķes novietotas kāda piemiņai vai jubilejā, par ko vēlams paziņot.



## MŪŽĪBĀ AIZSAUKTI



**Viktors Kerliņš**  
**Dzimis 1939. gada 11. oktobrī**  
**Kuldīgā, Latvijā,**  
**miris 2012. gada 24. decembrī**  
**Westminster, Kalifornijā**  
**Viktors vienmēr ziedoja naudu**  
**svētku laiku puķēm;**  
**pateicamies viņam par to**

**Sigrīda Stīla (Steele)**  
**Dzimusi 1917. gada 18. decembrī**  
**Permā, Krievijā,**  
**mirusi 2012. gada 26. decembrī**  
**Clarksville, Tennessee**  
**Pie rokas ņem un vadi...**

## SANDIEGO LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZE

*Grace Lutheran Church*

*3993 Park Boulevard,  
San Diego, CA 92116*

Prāvests Kārlis Žols

tālr.: 925-788-1101;

e-pasts: [kazols@msn.com](mailto:kazols@msn.com)

Dr. priekšnieks Jānis Legzdīņš

2651 Cardinal Road,

San Diego, CA 92123

Tālr: 858-598-5451;

e-pasts: [janis@legzdins.com](mailto:janis@legzdins.com)

9. martā plkst. 12.00 dievkalpojums;

pēc dievkalpojuma kafijas galds

Kasiere Antra Priede Bergere: [antrapriede@pol.net](mailto:antrapriede@pol.net)

1335 Santa Barbara St., San Diego CA 92107

Čekus izrakstīt: Antra Priede Berger

Dāmu komiteja:

Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077

Antra Priede, tālr. 619-225-0817

Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

[www.sandiegodraudze.com](http://www.sandiegodraudze.com)

vai

[www.sandiegodraudze.us](http://www.sandiegodraudze.us)





## Saulgriežu svinības Kalifornijas mākslu institūtā

Paula Berkolda vadībā *California Institute of the Arts* 26. janvārī notika latviešu ziemas saulgriežu svinības, kas bija daļa no skolas īpašā projekta *Interim*. Piedalījās 14 studentu, divi mācībspēki, latviešu sabiedrības pārstāves Ilze Nagaine un Ingūna Galviņa. Studenti daudz ko uzzināja par latviešu saulgriežu tradīcijām: mūziku, dejām, maskām, gadalaikiem, ēdieniem un puzuru darināšanu. Viņi daudzveidīgu instrumentu pavadījumā nodziedāja 11 dziesmas, visas latviešu valodā. Klausītāji tika aicināti piedalīties dejās un pamieloties ar svētku ēdieniem. *CalArts* studenti bija lielā sajūsmā par šo īso ievadu latviešu tradīcijās, un viņiem radās vēlme rudenī izveidot ansambli, lai turpinātu iepazīties un atskaņotu skaisto un izteiksmīgo latviešu mūziku. Tas nav nekas neiespējams.

pb



### Saulgriežu svinību dalībnieki *CalArts*

Pirmā rindā trešā no kreisās Ilze Nagaine, piektais – Pauls Berkolds, sestais – institūta mācībspēks, komponists Vinnijs Golijs (Vinny Golia); otrā rindā trešā no labās – Ingūna Galviņa; pārējie – studenti

Šūpojies Lieldienās,  
Priecājies Lieldienās -  
Par baltiem pūpoliem,  
Par raibām oliņām.

949-380-1884  
www.fotograafe.com

Fotomāksla Tev un Tavai Ģimenei  
Fotograafe Studija

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.  
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS  
1927 Riverside Drive  
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.  
U.S. POSTAGE  
PAID  
Permit No. 78  
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY



Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

**B** nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

**S** nozīmē «students»; **P** nozīmē «paraugksemplārs».

**Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:**

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 20\_\_ . gadu \$ 25.00

**Biedru nauda ģimenei – \$40**

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!

**(nevajadzīgo svītrot)**

Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,

**bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 20\_\_ . gadu .....\$ 35.00

**Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 20\_\_ . gadu .....\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam: .....\$ \_\_\_\_

**Kopā \$ \_\_\_\_**

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: \_\_\_\_\_

\_\_\_\_\_

elektroniskā pasta adrese: \_\_\_\_\_

Čekus lūdzam izrakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mrs. Tamāra Kalniņa 252 E Garden Green, Port Hueneme, CA 93041

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

**Nama tālrunis: 323-669-9027; Informācijas biļetens tīmeklī: [www.biletens.com](http://www.biletens.com)**

**Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 96. autobusu (no Burbankas stacijas) – Newell un Riverside Drive pietura**